Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a Nr. 2106 | 4 pagini — 20 bani | miercuri 8 februarie 1956

Insfîrșit, a venit și zăpada! Copiii au fost cei dintîi care au salutat cu entuziasm fulgii abundenți de zăpadă. Dar, din nefericire, odată cu zăpada a venit și viforul. Acesta s-a risipit însă repede, a ieșit soarele și săniile au început să alunece pe derdelușurile din parcuri. După cum se vede din fotografia alăturată copiii vor să se bucure din plin de frumusețile iernii.

TINERI ENTUZIAȘTI

IN NUMARUL din 5 octombrie 1952 — ziua deschiderii Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. — ziarul „Komsomolskaia Pravda" publica o fotografie a unor tineri de la uzina de automobile „I. V. Stalin" din Moscova. Tinerii aceia își arătaseră destoinicia în muncă și dragostea față de partid, depășind planul cu zeci de procente. Procente care în fapt însemnau motoare, caroserii, șasiuri, roți — automobile întregi în plus.

Au trecut de atunci mai bine de trei ani. Ce s-a întîmplat cu acești tineri?

Unii dintre ei își fac acum stagiul militar. Dar ceilalți?

Iată-l, de pildă, pe frezorul comsomolist Nikolai Tujilkov. Numele și faptele lui sînt cunoscute în toată uzina. Și nu numai în uzina „I. V. Stalin", ci și în alte uzine din Moscova și chiar departe de Moscova. In întîmpinarea celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S., el s-a angajat că va depăși sarcinile cu 250 la sută.

Alături de Nikolai, în fotografie sînt două prietene: Katia Grișina și Raia Mitenkova. Despre ele se spune în uzină că pot strunji perfect o piesă, chiar dacă și-ar lega basmaua la ochi. In secția în care lucrează, se fac piese pentru automobile „Moskvici". In plan scrie: piesa trebuie făcută în 90 minute; Katia și Raia o fac în 35 de minute. Ele și-au luat angajamentul să aducă în dar Congresului de două ori și jumătate mai multe piese decît era în plan.

Nikolai, Katia, Raia... Trei tineri din zecile de milioane de tineri sovietici care lucrează cu avînt, cu o nemărginită dragoste ca să întîmpine Congresul al XX-lea al partidului cu buchetele minunatelor realizări. Sînt florile avîntului și ale dragostei nutrite de comsomoliști față de partidul iubit care i-a crescut, care le-a dat tot ce au, care i-a educat.

De cînd există sărbători pe lume, oamenii le-au întîmpinat cu chipul zîmbitor, cu hainele cele mai frumoase. De cînd există pe lume muncă descătușată de exploatare, cei ce muncesc liberi întîmpină sărbătorile, înnoindu-și nu numai hainele, ci și faptele — aducînd noi și noi realizări partidului și patriei lor.

Din îndepărtatul Sahalin și pînă în Kișinău, din insulele Polului Nord și pînă în însoritul Baku, zilnic sosesc zeci și sute de vești despre realizările tineretului sovietic în cinstea Congresului. Celiabinskul dă 1500 de tone de metal peste plan. Prima șarjă peste plan care a țîșnit din cuptoare, a fost realizată sub conducerea inginerului comsomolist S. Mihailov.

Proiectul Directivelor Congresului cu privire la noul plan cincinal a fost primit de tineretul sovietic, ca și de toți oamenii sovietici, cu un nestăvilit entuziasm. Din experiența celor cinci cincinale de pînă acum, oamenii sovietici au învățat să vadă în spatele cifrelor planului noi uzine, motoare, hidrocentrale, noi pămînturi intrate în folosință, milioane și milioane de puduri de pîine, de zahăr, sute și mii de kilometri de țesături, noi cartiere ba chiar noi orașe, școli, institute, laboratoare. Cifrele sînt pe hîrtie. In procesul muncii, ele prind însă viață. Ce au însemnat cifrele celui de al cincilea cincinal, în care s-a realizat o producție industrială de 3,2 ori mai mare decît în 1940? Au însemnat hidrocentralele de la Kuibîșev, Kahovka, Gorki, marele combinat metalurgic din Cerepoveț, uzina de aluminiu din Sumgait, combinatul de aglomerare a minereului din Krivoi-Rog și multe altele, a însemnat o creștere a salariului real al muncitorilor cu 39 la sută și al colhoznicilor cu 50 la sută.

Tinerii sovietici au citit în Directive că producția industrială în 1960 va fi cu încă 65 de procente mai mare. Mai concret: în cuptoare vor fierbe 68,3 milioane de tone de oțel, din mine vor fi scoase la suprafață 593 milioane de tone de cărbune, de sub rolele laminoarelor vor ieși 52,7 milioane de tone de tablă, șine, sîrmă, țevi, turbinele centralelor electrice vor trimite în toată țara 320 miliarde kwh. energie electrică etc. Agricultura, la rîndul ei, va da 180 milioane tone de grîu, porumb și alte produse. De pe băncile școlilor și facultăților vor ieși un număr și mai mare de specialiști ca pînă acum. Iar salariul real al muncitorilor și colhoznicilor va crește, pentru fiecare sută de ruble de astăzi, în 1960 aceștia vor avea 130-140 de ruble.

Increderea cu care tineretul sovietic a primit aceste Directive se măsoară în fapte, se oglindește în angajamentele luate. Tinerii de la uzina „Uralmaș", alături de vîrstnici, și-au luat angajamentul să realizeze planul pe 1956 pînă la 1 decembrie. Muncitorii „Uralmașului" niciodată nu și-au călcat cuvîntul. Astfel de angajamente și-au mai luat și alte milioane de tineri din uzinele și fabricile țării sovietice.

Tinerii care au plecat ca să valorifice pămînturile virgine și înțelenite și-au luat angajamentul să lupte pentru ca să dea mult mai multe cereale și produse animaliere.

Tineretul sovietic a fost în rîndul brigăzii de șoc a celor care au realizat primele cincinale. Munca sa a însemnat un aport serios la făurirea socialismului pe a șasea parte a globului. Cu și mai mult avînt muncesc tinerii sovietici astăzi, pentru construirea comunismului.

„Tineretul — spunea tovarășul N. S. Hrușciov, — este viitorul nostru! Alături de părinții săi, împreună cu ei, el înfăptuiește lucruri care uimesc lumea. Tocmai în aceasta constă chezășia cea mai sigură că vom construi comunismul".

Scînteia tineretului

Studierea documentelor Congresului ne-a ajutat mult

Sînt propagandistă la un curs seral U.T.M. Tinerii mei cursanți muncesc în secția „ringuri". Mulți dintre ei m-au întrebat dacă Documentele congresului vor fi prelucrate în cercul politic. Unii studiaseră dealtfel individual documentele. Intr-o zi a venit la mine utemista Alexene Aspazia și mi-a spus:

— Secția noastră are multe realizări, nimic de zis. Dar mai avem și lipsuri. Iată de exemplu Tudose Maria, lipsește de la lucru așa, fără să spună la nimeni nimic. Și ca ea mai sînt și alții. Trebuie făcut ceva cu ei...

Intre timp însă au sosit instrucțiuni de la raion prin care se indica, să se treacă la studierea organizată a documentelor de către toți utemiștii și tinerii din fabrică.

In acest scop am luat legătura cu biroul organizației de bază U.T.M. pe schimb. Am stat de vorbă cu responsabila brigăzii U.T.M., tovarășa Maria Clim, și cu tovarășa din conducerea secției. M-am documentat bine asupra realizărilor, lipsurilor și sarcinilor care stau în fața schimbului în momentul de față. Am aflat atunci că Benea Catinca, Maria Moise și altele lipsesc nemotivat de la lucru. Am aflat de asemenea că se mai pierde mult timp din orele de producție prin discuțiile care se fac de unii tovarăși la capătul mașinii. La prelucrarea unei teme pe marginea raportului m-am folosit de exemplele pe care le aveam și aceasta a avut o mare influență asupra participanților la curs. Seminarul s-a desfășurat de data aceasta într-un mod cu totul deosebit, s-a transformat într-o ședință de analiză, după cum îmi propusesem. Discuțiile care s-au purtat le-a dat posibilitatea cursanților să-și analizeze temeinic activitatea, aprofundînd astfel, problemele vaste pe care le ridică raportul C.C. al P.M.R. prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la cel de-al II-lea Congres al partidului. Spre sfîrșitul discuțiilor, utemista Arcuș Natalia care a lipsit într-un timp nemotivat din producție, s-a angajat să nu mai lipsească niciodată de la lucru și să muncească în așa fel încît producția pe care o dă să fie de bună calitate. Atît utemista Arcuș Natalia cît și alți tineri au înțeles că din cauza lor au stat uneori mașinile și că prin aceasta au adus un rău nu numai lor, care lipsind de la lucru au cîștigat mai puțin, ci și celorlalți tovarăși, întreprinderii în general.

Angajamentele pe care și le-au luat tinerii în timpul seminarului au prins viață. Absențele nemotivate ale cursanților au fost reduse la zero. Maria Moise, Catinca Benea, Natalia Arcuș și altele folosesc mașinile la maximum, aplică metodele sovietice în muncă. Numai în luna ianuarie au dat peste plan 658 kg. fire față de 400 kg. cît se angajaseră. Calitatea firelor a fost de asemenea de 100 la sută. Rezultatele seminarului despre care am vorbit ne-au convins odată mai mult că de aplicarea sarcinilor trasate de Congres depind toate realizările noastre.

IULIA CRISTIAN
propagandistă a cursului seral U.T.M. secția ringuri
Uzinele textile „Moldova" Botoșani

Grăbesc ritmul de reparații la mașini și unelte agricole

★ ★

Colectiviștii s-au pregătit pentru primăvară

CLUJ (de la corespondentul nostru). Dorind ca primăvara să-i găsească gata de a ieși pe ogoare, colectiviștii din Tiocu de Jos, raionul Gherla, se pregătesc intens pentru bătăliile recoltei viitoare. Astfel, folosind timpul prielnic, o parte din colectiviști au executat, în cursul ultimelor săptămîni, arături adînci pe o suprafață de 26 hectare. Ceilalți s-au preocupat de alte lucrări pregătitoare în vederea campaniei agricole de primăvară: repararea mașinilor și uneltelor, selecționarea semințelor etc. Pînă acum cîteva zile, ei au reușit să termine reparatul mașinilor și uneltelor agricole, precum și tratarea și selecționarea semințelor.

O preocupare de seamă pentru colectiviști a fost transportatul la cîmp a peste 160 care cu îngrășăminte naturale.

Utemiștii Andrei Tineght, Ion Rațiu și alții participă cu regularitate la diverse munci în gospodărie, dar la căratul îngrășămintelor naturale s-au evidențiat în mod deosebit.

Reparațiile tractoarelor au fost terminate

IAȘI (de la corespondentul nostru). — In campania de reparații din iarna aceasta, S.M.T. Podu Iloaiei a avut de făcut un volum mult mai mic de reparații decît în anul trecut. In timpul lucrărilor agricole din anul 1955 tinerii tractoriști, printre care și Vasile Gruzun, Constantin Lăzărescu, Constantin Iureschi și mulți alții, și-au îngrijit tractoarele cu mai multă atenție. Aceasta a permis ca numărul reparațiilor capitale să scadă, stațiunea trimițînd în întreprinderile industriale pentru reparații doar 17 motoare. Pentru repararea tractoarelor rămase în stațiune mecanizatorii de la S.M.T. Podu Iloaiei și-au organizat bine munca, după metoda pe ansamble. Conducerea S.M.T.-ului a luat măsuri pentru asigurarea din vreme a aprovizionării cu piesele de schimb și materialele necesare reparațiilor tractoarelor și mașinilor agricole. Muncind astfel, colectivul stațiunii a reușit ca pînă la 6 februarie să termine reparațiile la toate tractoarele. Au fost reparate pînă la 6 februarie 32 tractoare, un rutier, 11 șasiuri K.D. și șasiuri I.A.R. și toate vagoanele dormitor. Au mai fost reparate 31 de pluguri, 14 cultivatoare, 10 semănători, 3 polidiscuri, 8 remorci cisterne etc. Intrecerea socialistă care se desfășoară între mecanizatori continuă acum pentru terminarea grabnică a reparațiilor mașinilor agricole necesare întreținerii culturilor și recoltatului.

Cu fruntea sus

Respectîndu-și angajamentele luate, colectivul stațiunii de mașini și tractoare din Ciorani, regiunea Ploești a terminat cu 17 zile înainte de termen reparațiile tractoarelor și mașinilor agricole necesare campaniei de primăvară. Buna organizare a muncii în cadrul celor 11 posturi de reparații pe ansamble și subansamble, atelierul bine utilat și cadrele temeinic pregătite au permis ca cele 64 tractoare, 64 pluguri de tractor, 25 de semănători, 54 de grape și alte mașini și unelte agricole să fie reparate numai în cadrul stațiunii.

Fruntași pe stațiune sînt mecanicii Mitică D. Ion, Gh. Zaharia, Gh. Mușat, fierarii Nicolae Vasile, Florea Răduță și alții care au contribuit din plin la scurtarea timpului de reparații. Mecanizatorii din stațiune au realizat prin recondiționarea pieselor economii în valoare de 18.000 lei. Acum, ei grăbesc repararea utilajului necesar muncilor agricole de vară.

Trei generații de strungari

Însemnări

Vechi întîmplări ne povestesc despre meșteri bătrîni care, simțindu-și aproape sfîrșitul, au chemat la ei pe cîte un flăcău isteț căruia i-au destăinuit meșteșugul lor, înzestrîndu-l astfel cu averea neprețuită a meseriei pe care tînărul avea s-o păstreze și s-o dea la rîndul lui mai departe atunci cînd va fi simțit și el că mai are puțin de trăit.

Intîmplarea pe care am să v-o povestesc vorbește tot despre moștenirea meseriei, numai că cei care au purtat din mînă în mînă ștafeta iscusinței trăiesc în zilele noastre, toți deodată. Și ce e mai nou, mai specific zilelor noastre, mai emoționant, este faptul că... dar asta am să v-o spun la sfîrșit.

★

La 1 septembrie 1949, Lupea Andrei și-a început ucenicia la Școala profesională a șantierelor navale din Galați. Impletite cu orele de clasă, orele de practică în strungăria a II-a a șantierului au fost pentru Lupea — pe vremea aceea, un flăcăiandru îndrăgostit de meserie, de zburdălnicii și uneori de cîte-o fată — clipe de importanță hotărîtoare în viața lui, în care a preluat cu răbdare și perseverență ștafeta meseriei de la un lucrător în vîrstă, pe nume Dărăbană Gheorghe.

După trei ani, Andrei Lupea a terminat școala și a ieșit strungar ca toți strungarii. I s-a dat în primire un strung, i s-a dat de lucru și a muncit Andrei cu atîta sete, încît la numai cîteva luni după aceea, atelierul, conducerea secției, șantierul întreg au socotit nimerit să-l declare fruntaș.

Atunci, Lupea a întors cu recunoștință ochii spre vechiul strungar Dărăbană. Se cuvenea să împartă cu el cinstirea ce i s-a adus, pentru că de la el, de la strungarul acesta încercat, a luat și iscusința meseriei și pasiunea pentru ea.

★

Chiriac Ion era și el un flăcăiandru, care pentru că îi căzuse dragă meseria strungăritului, a venit la școala profesională a șantierului. Aici i s-a spus:

— In orele de practică ai să lucrezi pe lîngă un strungar priceput. El are să te deprindă cu meseria.

A fost dus la mașina unui strungar tînăr, dar bun strungar, pe nume Andrei Lupea.

Vîrstele celor doi, a profesorului și a elevului, nu erau prea depărtate. Dar aceasta nu l-a împiedicat pe Lupea să-i spună de la bun început:

— Uite ce e, dacă ți-ai pus de gînd să te faci strungar, atunci ia aminte: meseria asta nu e ușoară. Tu, de acum încolo să mă asculți pe mine și să-ți fie gîndul la meserie. Cred că nici tu nu vrei ca atunci cînd o să ieși lucrător, să te arate oamenii cu degetul: „Uite-l, îl vedeți, nu face două parale!" Ce spui?

Povața a nimerit în plin.

Tot ce știa Lupea în ale strungăritului, tot ce învățase pînă la data cînd l-a luat pe Chiriac pe lîngă el și tot ce a mai învățat după aceea, a început a fi și proprietatea ucenicului.

Apoi a ieșit și Chiriac lucrător. I s-a dat și lui un strung, nu departe de cel la care lucra Lupea. Și ori de cîte ori proaspătul strungar nu știa ceva, nu se descurca într-un desen al unui reper nou, cînd se poticnea, venea la Lupea să-l întrebe, așa cum și acesta făcuse la vremea lui.

Atelierul avea de acum încă doi strungari destoinici.

★

Astăzi, la strungăria șantierelor navale Galați se țin regulat lecțiile unui curs de minim tehnic.

Undeva, în sală, în același rînd, privesc și ascultă atent la cel care le vorbește despre lucruri noi (de pildă, despre așchierea rapidă a metalelor) trei strungari, înfățișînd parcă o scară a vîrstei.

Să zicem că astăzi am venit și noi la lecție. Se face apelul.

— Dărăbană Gheorghe
— Prezent.
— Lupea Andrei.
— Prezent
— Chiriac Ion.
— Prezent.

Prezenți în fața noului, — cei trei strungari sînt prezenți la bucuriile, la prefacerile care au loc în viața noastră nouă. Și aceasta este așa cum am promis să vă spun de la început, ceea ce-i specific zilelor noastre.

M. CARANFIL

Succese închinate „Zilei ceferiștilor"

Ceferiștii de pe cuprinsul regionalei C.F.R. — Iași închină realizările lor „Zilei ceferiștilor".

In prima lună a acestui an, planul la transportul călătorilor pe întreaga regională C.F.R. a fost depășit cu 36 la sută. In aceeași perioadă, planul general de transport exprimat în tone nete echivalente a fost depășit cu 10 la sută. Regularitatea circulației a fost realizată în proporție de 98 la sută.

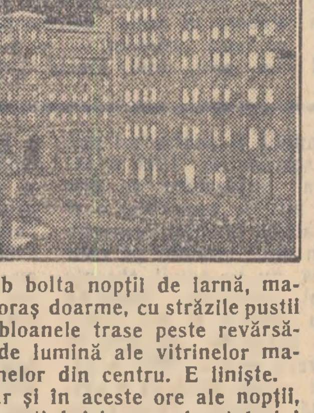
Fruntaș pe regională este serviciul de exploatare a căilor ferate Iași, care în luna trecută a obținut o depășire de 33 la sută a indicelui tone nete expediate și de 38 la sută a planului de încărcare a vagoanelor. De asemenea, timpul la staționare la încărcare-descărcare a fost redus cu 22 la sută, fapt care a contribuit la accelerarea rulajului vagoanelor cu 30 la sută. Aceste realizări se datoresc extinderii metodelor înaintate de lucru. Mecanicii de locomotivă din depourile Iași și Bîrlad, de pildă, folosesc metoda sovietică Lunin, obținînd succese de seamă în întreținerea și exploatarea mașinilor.

Depășirea sarcinii de marșrutizare a trenurilor cu 2 la sută se datorește în bună parte trenurilor marșrute expediate de stația Socola, încărcate cu materiale și utilaje sosite din Uniunea Sovietică, atît pentru țara noastră cît și în tranzit către alte țări.

In fruntea luptei pentru dobîndirea acestor succese sînt comuniștii Gheorghe Găină, mecanic de locomotivă de la depoul C.F.R. Pașcani, Ioan Niță, mecanic de locomotivă de la depoul C.F.R. Iași, Alexandru Vasiliu, impegat de mișcare în stația Iași și Valentina Foca, impegat de mișcare în stația Huși, cunoscuți pe întreaga regională C.F.R. Iași pentru priceperea și abnegația de care dau dovadă în îndeplinirea sarcinilor. (Agerpres).

Cetățeni! Tineri și tinere!

Este o îndatorire cetățenească să controlați dacă ați fost înscriși pe listele electorale. Verificați listele electorale pentru a vă putea exercita dreptul de vot!

Sub bolta nopții de iarnă, marele oraș doarme, cu străzile pustii cu obloanele trase peste revărsările de lumină ale vitrinelor magazinelor din centru. E liniște.

Dar și în aceste ore ale nopții, Bucureștiul își are clocotul lui necontenit, freamătul unei activități ce nu încetează niciodată. Viața marelui oraș pulsează intens ca respirația unui uriaș puternic și sănătos. In uzine largi, în fabrici spațioase, acolo unde este veșnic ziuă, se muncește noaptea pentru ca a doua zi, cetățeanul bucureștean în drum spre rostul său să fie întîmpinat — firesc, fără surpriză — de mesajele modeste și totuși de nelipsit ale schimbului de noapte. Muncitorul sau funcționarul, în drumul său spre fabrică sau birou, cumpără de la chioșc ziarul, mai încolo își îndeasă în servietă cîteva chifle calde și ia din colțul străzii tramvaiul. Gospodina grăbește spre piață, după ce a cumpărat laptele și pîinea. La întoarcere se oprește o clipă în fața vitrinei bogate să privească noile țesături aduse și socotește în gînd cîți metri i-ar trebui pentru o rochie și un șorțuleț de copil. Alți cetățeni pornesc în faptul zorilor, spre gările pline de freamătul plecărilor și zgomotul locomotivelor sub presiune. Toți oamenii aceștia, prinși în angrenajul vieții și al activității lor cotidiene, primesc și duc mai departe ștafeta schimbului de noapte. Și mulți nu știu cîtă muncă, cît zbucium, cîtă febrilă activitate se duce sub aspectul somnoros al Bucureștiului noaptea, tocmai pentru ca — a doua zi — viața să continuie puternic, fără întrerupere.

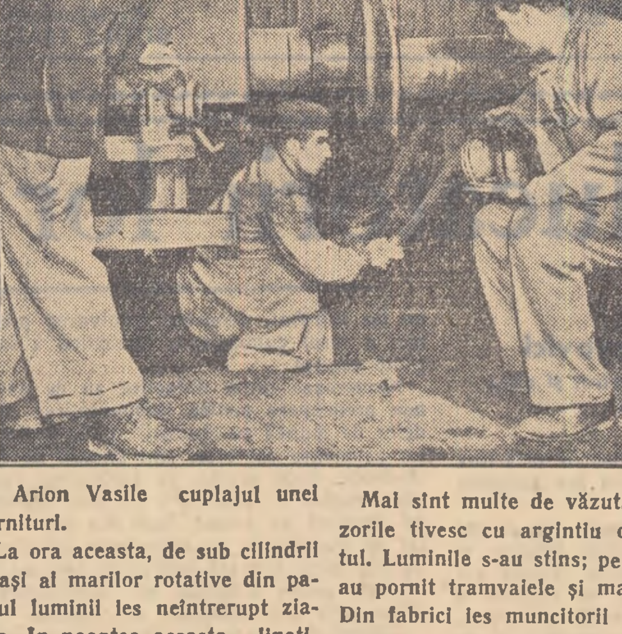

Să mergem acum împreună, cititorule, în această plimbare nocturnă pe străzile tăcute ale Bucureștiului. Iată aici, pe bulevardul acesta străjuit de blocurile solide ale locuințelor muncitorești, țesătoria „Suveica". Răzbat în noapte valuri de lumină prin ferestrele mari ale fabricii. Inăuntru, zumzet asurzitor, lumină și sute de ochi ce urmăresc atenți mișcările mașinilor.

Fetele ne privesc prietenos. Să-ți prezint pe una dintre ele: Ioana Filip, țesătoare, optsprezece ani. Fiică de țărani din Snagov, a venit în Capitală, a deprins meseria în școala profesională, a învățat ce-i U.T.M.-ul, a fost la teatru, a ascultat un concert, a citit pe Sadoveanu, discută politică internațională și se îmbracă cu gust. E o fată obișnuită, o muncitoare care își îndeplinește conștiincios norma dînd și cîteva procente peste plan.

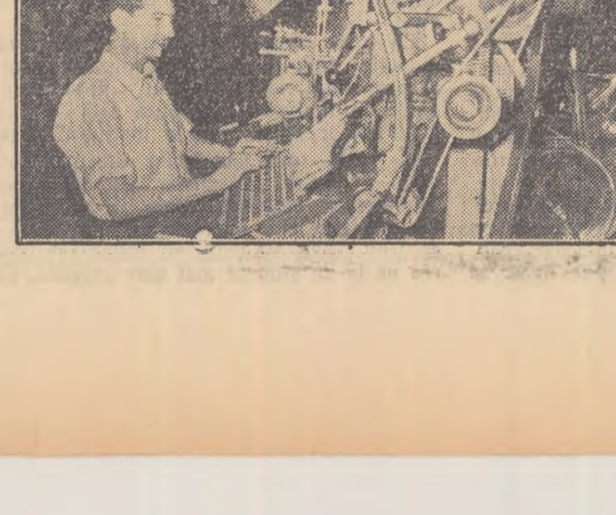
Dar să nu stăm pe loc. Intr-altă parte a Bucureștiului, pe cheiul Dîmboviței — fabrica de pîine „Constantin David". Te plîngi că este prea cald? Ce vrei, pîinea proaspătă și rumenă pe care o mănînci cu plăcere dimineața se coace aici în cuptoarele acestea la peste 250 grade. Crezi că muncitorilor de aci le este mult mai ușor decît turnătorilor? Privește-i cum lucrează în fața cuptoarelor manevrînd cu repeziciune lopețile uriașe de lemn. Și cum te îmbie aroma caldă a pîinii bine rumenită! Hai, rupe o bucată din franzela aceasta pe care ți-o oferă cocătorul Ilie Constantin. Poți să-i strîngi... cu căldură mîna. E fruntaș al întrecerilor socialiste și dă în fiecare zi cu 80 la sută mai multă pîine decît prevede norma. Pentru acest lucru merită să-i fie cinstit numele, iar dacă ai talent închină-i chiar și un poem... Am ajuns pe uriașul cîmp de manevre al trenurilor. Sub cerul înstelat, zeci de locomotive pufăie grăbite gata să formeze garniturile de trenuri personale, accelerate și rapide care în zori vor străbate depărtările pe drumurile de fier ale patriei. Iată, am surprins o echipă la lucru: tinerii Andrei Gheorghe și Andrei Marin revizuiesc sub supravegherea maistrului Arion Vasile cuplajul unei garnituri.

La ora aceasta, de sub cilindrii uriași ai marilor rotative din palatul luminii ies neîntrerupt ziarele. In noaptea aceasta, linotipiștii le-au cules, paginatorii le-au paginat, iar muncitorii de la stereotipie le-au pregătit pentru rotative. Și parcă numai ei au muncit... In zori, odată cu larma dimineții se vor auzi și strigătele vînzătorilor de ziare.

Mai sînt multe de văzut... Dar zorile tivesc cu argintiu orizontul. Luminile s-au stins; pe străzi au pornit tramvaiele și mașinile. Din fabrici ies muncitorii schimbului de noapte. Ei sînt întîmpinați cu saluturi, zîmbete, strîngeri de mînă de cei ce preiau ștafeta schimbului și o duc sigur mai departe.

G. PIETRARU
Foto: D. F. DUMITRU

In legătură cu... Ceea ce am scris ieri

La Budapesta au fost prezentate primele aparate electrice pentru stimularea activității vitale. Aceste aparate sînt folosite pentru readucerea la viață a persoanelor înecate sau electrocutate. (M.T.I.).

Spunea cineva că uneori faptele de azi, sînt atît de evidente încît orice comentariu este de prisos. In zilele noastre, exclama el patetic, adevărul nu are nevoie de avocați.

Se pare că omul a avut dreptate; într-adevăr uneori faptele sînt foarte concludente, conving singure pe observator, ba mai mult: se înfruntă atît de puternic, încît scînteile produse prin această ciocnire aruncă o lumină excelentă, scoțînd la iveală semnificații deosebit de interesante.

Ieri am publicat în această rubrică o notă despre faptul că în țările capitaliste viața unui om nu prețuiește nici cît doi bani; acolo nu există mari scrupule cînd e vorba de omorît unul sau o mie de oameni în interesul menținerii unei orînduiri nedrepte, condamnate de mult de istorie. Și iată acum telegrama de mai sus, cîteva rînduri care ar putea eventual trece de zeci de ori neobservate și care constituie totuși un minunat răspuns dat scurtelor știri despre moartea zilnică, obișnuită, a oamenilor în țările capitalului. Un minuscul paragraf care ar putea alcătui însă un foarte bun text pentru un imn închinat vieții victorioase. Nu știu cîți oameni au fost salvați de la înec sau electrocutare și cîți vor fi salvați în viitorul apropiat. Cifre, aceasta este mai puțin important. Insemnat, sublim chiar, este faptul că nu peste tot viața omului face cît o ceapă degerată, că există țări în care viața e scumpă, în care lupta împotriva morții e o preocupare cel puțin tot atît de obișnuită și cotidiană pe cît e uciderea oamenilor în țările capitalului.

Ce culme a cuceririlor minții omenești! Singurul hotar care era socotit absolut imuabil, hotarul dintre viață și moarte, a început să cedeze. Moartea dă înapoi, vă dați seama! Un om era socotit pierdut pe veci de cei care îi erau dragi, de toată lumea și deodată vine un medic, pune în funcțiune un aparat și omul învie, trăiește. Nu e basm, nu e fantezie. E atît de real încît unora, și ne mîndrim cu aceștia, le pare foarte normal aceasta și o consemnează numai la scurte știri. Și încă ceva. Dați-mi voie să cred că nu întîmplător aceste aparate văd lumina zilei în Republica Populară Ungară, într-o țară de democrație populară, într-o țară din lagărul socialist. Nu întîmplător.

B. DUMITRESCU

DINCOACE DE CRESTE

Viscolul aleargă nebunatec prin codrul de fag, apoi coboară spre văi, în vîrtejuri, năzuind parcă să se războlască cu tăietorii de lemne și cu tractoriștii care duc buștenii la vale, spre goangă.

Ce este acesta? Un peisaj de iarnă în parchetul Lechinicioara din Țara Oașului? Nu! E locul de muncă al unor vrednici muncitori forestieri de la I.F.E.T.-Bixad.

Te-ai îndepărtat de lanțul Carpatic. Nu departe de Lechinicioara e drumul hotarului. Capătul țării. Dincolo de hotar apar, în toată splendoarea, munții Ucrainei Sovietice. De la o distanță mică, oamenii de dincolo — oameni sovietici — își dau bineţe cu ai noștri. Viața freamătă și de-o parte și de alta. Două popoare ce își dau mîna frățește.

Dincoace de creastă se află brigăzile tăietorilor noștri de lemne.

Una dintre cele mai harnice e aceea a lui Gheorghe Bocșa. O conduce de mult. Întotdeauna succesele îl urmăresc unde se deplasează. Acest lucru însă nu se petrece așa, din întîmplare. Nu! Cei din brigadă au o experiență îndelungată.

Unii sînt tăietori de lemne din moși-strămoși. Au moștenit dragostea pentru pădure iar munca le-a format mușchi puternici de cremene.

E drept că moșii lor ar fi vrut să are, să semene și să secere. Pămîntul însă nu le aparținea. Lor le aparținea doar o straiță, un topor, două cepe și un boț de mămăligă rece.

Acești oameni au îndrăgit pădurea. Chiar și cînd au primit pămînt, în anii regimului nostru, ei n-au uitat pădurea. Altfel o iubesc însă acum. În graiul lor molatec, în cîntecele pline de prospețimea zilei de azi, în costumele naționale — în tot ce vrei — bucuria omului liber, stăpîn pe soarta lui trece ca un fir roșu de arnici, simbol al vremilor acestea.

Moții, maramureșenii, cei din Țara Loviștei erau tot așa de vitregiți ca și oașenii. Dar timpurile acelea de cruntă robie au trecut. Alta este acum viața acestor oameni.

Adeseori călătorind pe aici trebuie să porți discuții aprinse cu copiii locului. Întrecere socialistă... parchet... brigadă. Nu știu nici ei cum vin toate acestea, însă fiecare e în stare să te „certe" o zi întreagă dacă îndrăznești să afirmi că altă brigadă e fruntașă și nu a lui ... „Doar s-a luat la întrecere și nu se poate să fie în urma altora", e argumentul prin care încearcă să te convingă un fînc din Bixad, Cămînzana sau Negrești.

În brigada de tineret condusă de Gh. Bocșa se mai găsesc încă patru oameni: Vasile Fimta, crăpătorii Vasile Răcșan și Vasile Talpoș, apoi Ion Vrajă, curățitor și stivuitor.

Trunchiurile uriașe, cu crengi cu tot, rămîn în grija lor. Nu-i treabă ușoară să te lupți cu aceste trunchiuri. Pentru alții ar fi greu. Ei însă, au brațe tari, puternice. Munca este atît de bine organizată, încît vorbele sînt de prisos aici. Iar cînd cuvintele sînt de prisos, cîntecul le ia locul. Poate că în nici o parte a țării nu există mai multe cîntece, ca în Țara Oașului.

Zăpada cînd cade liniștit, cînd e spulberată de o pală de vînt. Stivele cresc parcă odată cu omătul. Cîte vagoane să fie aici? 10-20 sau 100-200? Trebuie să știi să cîntărești și din priviri.

Iată pontatorul. Un om înalt, cu o căciulă țurcană, cîrlită pînă peste urechi. El te ajută să calculezi alături succesele brigăzii.

— Angajamentul lor — îți spune el — era ca în 45 de zile să dea 50 de norme. Întreaga brigadă a schimbat angajamentul. Azi este a 45-a zi. În locul celor 50 de norme, a obținut 70.

Pe „graficul pădurii", instalat la intrarea în cabană, se găsesc ilustrate și rezultatele muncii altor brigăzi harnice.

Tînărul Grigore Flore conduce o brigadă de fasonatori. Atunci cînd alții i-o iau înainte, doar încruntă din sprîncene, scuipă în palme, prinde unealta în mîini și începe lupta cu arborii. Și-apoi să te ții după pofi, pe urmele lui.

Frate-său, Petre, nu se lasă nici el bătut.

În brigadă se mai găsesc doi tineri: Ion Laza și Ion Doroș.

De zile întregi se duce lupta între acești patru flăcăi, pentru locul întîi. În tot cazul, rău nu e. Fără să-și dea seama, s-au pomenit cu toții pe locul doi, în întrecere pe brigăzi, însemnați cu litere de tipar pe „graficul pădurii".

În 45 de zile au dat laolaltă peste plan 1080 de steri lemne de foc, fasonate.

Urechea pădurii a început, de la un timp să se obișnuiască și cu altfel de zgomot. Sînt tractoarele oferite de poporul frate vecin, pentru ușurarea muncii, tractoare sovietice.

Pe cele două tractoare, înfășurați în pelerine se găsesc doi utemiști: Vasile Cîceu și Gheorghe Frățilă.

Dacă privești panta ce urcă sau coboară pînă la goangă, te înspăimînți. Pe această pantă lungă de 300 de metri, ce suie aproape vertical, cineva s-ar încumeta să urce cu căruța cu cai, ar porni la vale și cai și căruța. Drumul ar fi imposibil. Dar ce este imposibil pentru cai și căruță nu este imposibil pentru tractor.

Pe cei doi tractoriști nu-i sperie înălțimile. Ei urcă liniștiți, calmi, încarcă remorcile cu lemne de foc sau traverse, agață de tractoare buștenii seculari și se întorc la vale, spre goangă. Mai anevoioasă e panta la coborîre. Întocmai ca un roib nărăvaș, tractorul trebuie strunit și cîrmit la fiecare cotitură. Dar odată străbătut acest drum, tractorul prinde viteză. Nu mai coboară ca din treaptă în treaptă, ci aleargă după voința stăpînului său. La goangă se oprește, buștenii sînt așezați la locul lor și începe din nou urcușul.

Cu tractorul poți să realizezi și mult și ușor.

În cinstea Congresului partidului, cei doi utemiști, minunatori ai tractoarelor, s-au luat la întrecere.

În 45 de zile, cei doi tractoriști au dat peste plan 720 de metri cubi de lemne de foc, traverse și bușteni.

..Goanga. Mulți nu știu ce este o goangă. Ea are un istoric foarte aproape. Goanga este un drum de alunecare aidoma celui de cale ferată. Spre deosebire de aceasta din urmă, goanga este o cale neferată și lunecoasă. Aici, ea a fost construită în cinstea Congresului, pentru un transport mai lesnicios și mai rapid. Pe distanță de 8 km., acest drum de lemn nu ocolește de multe ori, ci taie calea spre Bixad, aproape drept.

Cu goanga se transportă de 10 ori mai mult decît cu căruțele, pe drumul între tochiate și lungi.

Cînd a pornit prima sanie pe acest drum, oamenii s-au mirat. Unul, entuziasmat, de asemenea, a exclamat:

— Iată măi, goanga! Și goanga i-a rămas numele. Dar să lăsăm cuvîntul acesta și să amintim despre cei ce lucrează aici.

Elek Aladar e responsabilul brigăzii tineretului de gongari. Ion Zapca, Ion Gorba, Gheorghe Lazăr și Gheorghe Stan sînt tinerii ce lucrează aici. Ei preiau lucrul de la tractoriști și îl duc mai departe (8 km.) pînă la rampa C.F.

De obicei, aici depășirile sînt mai mici 10—20 la sută deoarece și lucrul e mai pretențios. Dar aceasta e o depășire foarte însemnată. Tinerii aceștia, în frunte cu utemistul Ion Gorba au dovedit că este posibil și mai mult. Ei au ajuns la depășiri de 35—40 la sută. Cine poate știrbi elanul lor? Desigur, nimeni. De încurajat, da! Îi încurajează comuniștii. Laolaltă cu ei, tinerii reușesc să dea patriei tot mai mult lemn.

HAIDU AMBROZIE
secretar al comitetului de partid al IFET-Bixad
și ION TEOHARIDE

Noi prieteni ai cărții

Tînărul tinichigiu Zamfir Dragă și muncitorul Teodor Rădulescu de la Complexul C.F.R. „Grivița Roșie" sînt printre primii participanți la concursul „Iubiți cartea".

Alături de acești tineri, alți 910 participanți din Capitală la concursul permanent „Iubiți cartea" au primit pînă la sfîrșitul lunii decembrie insigna „Prieten al cărții".

Pe zi ce trece, concursul „Iubiți cartea" cîștigă noi participanți în orașele și satele țării noastre. În regiunea Pitești, pînă la jumătatea lunii ianuarie s-au înscris la concurs peste 20.000 de persoane. În regiunea Craiova, 270 de tineri și tinere au devenit purtători ai insignei „Prieten al cărții". Printre primii din orașul Tr. Severin care au obținut insigna se află tinerii fruntași în producție Cicerone Săvulescu și Didona Durac de la autobaza Irta.

(Agerpres)

Ora de „educație fizică"

Ați fi poate înclinați să credeți că sînt spectatori în aer liber pe timp de iarnă. Dar nu! Ei sînt elevi la o oră de educație fizică. Lucrurile acestea se petrec la Școala medie nr. 1 din Petroșani unde tov. Căpățînă, profesor de educație fizică dovedește multă originalitate. Pentru el sport înseamnă o... conferință ținută neapărat pe stadion. Lecția teoretică, care ține cam o oră, elevii sînt puși s-o asculte liber deși foarte bine s-ar fi putut ține într-o sală de curs.

Am fi nedrepți dacă am afirma că elevii sînt cu totul inactivi. Ei sînt obligați să facă un veritabil „cros", dar nu pe stadion. În timpul orei de educație fizică, ci după aceasta, cînd trebuie să fugă într-un suflet pe o

distanță îndeajuns de mare de la stadion la școală. Aceasta pentru că tovarășul Căpățînă mai are și obiceiul de a-i ține pe elevi mult după terminarea orei de curs. Cu tot efortul depus, crosul acesta nu numai că nu-i încălzește dar nici măcar nu-i scutește pe elevi de absențele nemotivate la... matematică, materie care se predă în ora următoare.

Corespondent
GUȚILA TRAIAN

Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. prevăd pentru anul 1960 o creștere a industriei bunurilor de larg consum cu aproximativ 60—65 la sută față de 1955. Muncitorii, inginerii și tehnicienii întreprinderii „Radio popular" din Capitală și-au însușit aceste sarcini. Ei au și trecut la perfecționarea aparatelor de radio cu baterii „Olt" și a aparatelor „Serenada". In prezent se experimentează un nou tip de aparat de radio care va purta denumirea „Dunărea". Pînă la sfîrșitul anului se va trece la fabricarea în serie a noilor aparate.

In fotografie: utemista Georgeta Nițu lucrînd la verificarea montajului bobinei de antenă la aparatele de radio „Serenada". (Foto: AGERPRES).

ACTIVITATE ARTISTICĂ ENTUZIASTĂ

SUCEAVA (de la corespondentul nostru).

Seara, după ce încetează scîrțîitul săniilor încărcate cu lemne, care se întorc de la pădure peste sat se așterne tăcerea. La căminul cultural însă abia începe activitatea. Tinerii din sat participă la cercul agrotehnic, conferințe. In seara aceasta repetă artiștii amatori. Printre tineri pot fi zăriți Loghin Mihai, Lipovăț Mihai, țărani muncitori, învățătoarea Olaru Aurelia, tehnicianul agronom Oniciuc Ilie și alții. Cu timiditate intră în sala de festivități a căminului cultural tinerele Mihu Alexandrina și Ciobotaru Viorica, care sînt întîmpinate cu căldură de către cei care activează mai de mult în echipa artistică. Crește necontenit numărul artiștilor amatori din Cristești, raionul Botoșani.

In vederea celui de al 4-lea concurs al echipelor artistice de la sate s-a îmbogățit mult repertoriul lor. Tovarășul Ion Andreescu, dirijorul corului a pus în repetiție cîntecele sovietice „Suflă viforul" și „Cîntecul Prieteniei", iar dintre melodiile populare romînești „Mărioță, sînt ostaș".

Unii, ca Pețenchea Mihai, Bucătaru Gheorghe au venit de curînd în cor. Le place să cînte, dar adeseori trec fără să vrea de la o voce la alta. Urechea dirijorului „îi simte" și el îi ajută pe loc să revină la nota respectivă. Dirijorul corului muncește cu fiecare tînăr în parte.

Utemistul Mihai Roman a venit cu nelipsita lui trișcă. Melodiile populare la trișcă auzite de la bătrîni sau melodiile noi pe care le-a învățat, sînt ascultate cu multă plăcere de toți tinerii El repetă acum melodia pentru dansul popular „Rața".

Nici dansatorii nu se lasă mai prejos. Ei învață dansurile populare: „Pădurețul", „Rața" și un dans cu temă, legat de munca țăranilor muncitori.

Tinerii artiști amatori din Cristești au fost printre primii la multe concursuri pînă acum. De aceea și acum muncesc intens pregătind un program bogat.

★

Tinerii satului: colectiviști, membri ai întovărășirilor agricole, țărani muncitori cu gospodării individuale de diferite naționalități, romîni, germani, sîrbi și maghiari activează cu însuflețire în formațiile artistice ale căminului cultural din Ofsenița, raionul Deta

Căminul cultural are un cor format din 40 de persoane, echipe de teatru în limba romînă și germană, brigadă artistică de agitație, orchestră și echipă de dansuri.

In cursul anului trecut, întreg ansamblul artistic a prezentat programe în fața țăranilor muncitori din mai multe comune și sate ale raionului Deta ca: Ban loc, Dolaț și altele Acum corul a pus în repetiție, cîntecul „Floare bănățeană" de Gh. Goian.

Echipele de teat.. pregătesc „Bărbatul fără opinci" de M Leonard și o piesă în limba germană.

De cînd au aflat despre cel de al 4-lea concurs al echipelor sătești, tinerii artiști amatori vin cu mai mult elan la repetiții.

Corespondent
SFETA IOSIF

Corespondenții ne scriu...

ORAȘUL TURDA ESTE BINE APROVIZIONAT

Orașul Turda este din ce în ce mai bine aprovizionat.

Cele 4 raioane ale magazinului „Alimentara" unitatea nr. 1 sînt pline de mărfuri și alimente. De asemenea, magazinul „Comlemn" din oraș este aprovizionat în ultima perioadă cu un bogat sortiment de mobile în rate.

Există o deosebită grijă și pentru buna aprovizionare a celor mici. Astfel, de curînd în orașul Turda s-au deschis două magazine cu mărfuri pentru copii, un magazin cu produse zaharoase bine asortat și cel de confecții pentru copii unde se găsesc de vînzare numeroase obiecte de îmbrăcăminte ca: rochițe, paltonașe, pulovere, costumașe de lînă și bumbac, și alte articole.

Corespondent
VICTOR SALSZMAN

...S-A DUS PE PUSTII SARACIA

Ori cît de mult muncea tata acum 8-10 ani pe pămîntul luat în parte de la moșierul Romu Georgescu și de la chiaburi, pentru noi toamna era tot săracă.

De cînd sîntem însă în colectivă altul ni-i traiul. Toamna, se înșiră căruțele convoi. Rodul nostru de acum e bogat.

Iată: în primul an tata a luat de la gospodărie pentru zilele-muncă ce le-am prestat 20 saci grîu, 30 saci porumb boabe și alte produse, aproape dublu decît atunci cînd munceam individual. In al doilea an am luat și mai multe produse.

Anul 1955 a întrecut însă așteptările noastre. Pentru cele peste 740 zile-muncă am primit peste 50 saci de grîu, porumb boabe 80 saci, floarea-soarelui 1145 kg., fasole peste 450 kg, mazăre la fel, brînză peste 40 kg, lînă peste 11 kg, miere de albine 14 kg., zarzavaturi și multe altele.

Sîntem în casa părinților 7 fete, dar de cînd muncim în gospodăria colectivă părinții mei nu se mai tem că nu vor avea cu ce să întrețină o familie așa de numeroasă.

De la noi sărăcia a fugit de mult, s-a dus pe pustii.

GICA MIHALACHE
colectivistă din comuna Poiana, raionul Slobozia, regiunea București

8.000 km. pe drumurile patriei

Cercetări în vederea întocmirii unei monografii geografice

Ploaia din ziua aceea de vară umflase torentul de munte. Odată cu apa, pe albia acestui torent, bolovanii cărați la vale uruiau ca o îndepărtată canonadă de artilerie.

Grupul celor 40 de cercetători geografi romîni și sovietici de diferite specialități — pedologi, climatologi, hidrologi, geologi etc. — urcau cu autocamioanele spre culmile Rarăului. Brusc, autocamioanele se opriră. Din pricina torentului, podul de lemn de la cotitura unui versant se nărui chiar în fața oamenilor.

Drumul era acum inaccesibil nu numai pentru camioane dar și pentru oameni. Cale întoarsă nu se putea face din două motive: în primul rînd, a doua zi dimineața era necesar să se înceapă cercetările, iar în al doilea rînd camioanele nu puteau întoarce decît sus la cabană, din cauza drumului îngust de munte.

Cercetătorii geografi se sfătuiră cîteva minute. Hotărîră: oricum, cîțiva din ei trebuie să ajungă dincolo.

Șoferii împreună cu cercetătorul utemist Lucian Badea, răsturnară de-a latul albiei torentului trunchiul unui copac și încet, încet, deși purtau bagajele și aparatele în spate, reușiră să treacă.

Cu toate greutățile urcușului alunecos, cercetătorii geografi ajunseră după două ore, sus, la cabană. Era seară. Apa care le pătrunsese prin haine pînă la piele și oboseala care le închidea pleoapele, au adus oamenilor un somn fără vise însă odihnitor.

A doua zi cercetătorii se apucară de lucru. Cei rămași jos luară în discuție problemele de geneză și evoluție a reliefului. Cei de pe culmile Rarăului discutară problemele de economie pe care le ridicau cele trei zone ce se întîlnesc acolo. De pe Rarău, cercetătorii studiară posibilitățile economice ale zonelor parcurse pînă atunci.

Cu ajutorul grupului de profesori sovietici, au fost examinate o serie de probleme economice de domeniul unui viitor foarte apropiat. Bogățiile solului, zăcămintele subsolului, posibilitățile energetice ce le oferă captarea apei Prisaca Dornei — toate acestea dau prilejul întregului nord al Moldovei să se dezvolte rapid din punct de vedere economic.

Pentru prima dată aceste locuri sînt cercetate într-un mod minuțios, științific. Caietele de studiu geografic se umplu mereu cu noi note.

Expediția cercetătorilor nu a pornit numai pe drumuri de munte. **In cei 8000 km. parcurși din vara anului 1955 și pînă în prezent, ea a străbătut regiunile: București, Ploești, Pitești, Constanța, Galați, Bacău, Iași, Suceava, Regiunea Autonomă Maghiară, trecînd prin toate formele de relief.** Caietele de studiu ale cercetătorilor s-au umplut cu notații diverse. De la florile plăpînde de munte pînă la stuful din Delta Dunării, de la animalele și păsările gingașe de baltă, pînă la vulturii piscurilor și urșii bruni ai munților, de la precipitațiile atmosferice și izvoarele neînsemnate, pînă la talazurile mării, toate au constituit un obiect de studiu.

Care a fost scopul acestei expediții?

Răspunsul e simplu.

Pînă azi țara noastră nu a avut nici o lucrare geografică în care cititorul să găsească o prezentare în mod științific a frumuseților și bogățiilor patriei. Pentru a remedia această lacună, Academia R.P.R. a luat inițiativa de a elabora o vastă monografie: „Geografia fizică și economică a R.P.R.".

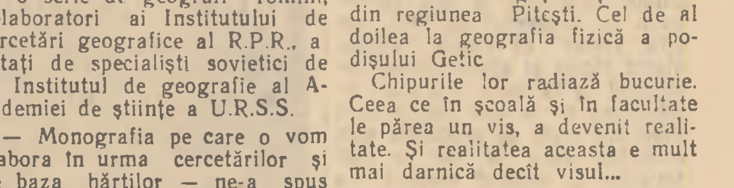
La această monografie lucrează o serie de geografi romîni, colaboratori ai Institutului de cercetări geografice al R.P.R., ajutați de specialiști sovietici de la Institutul de geografie al Academiei de științe a U.R.S.S.

— Monografia pe care o vom elabora în urma cercetărilor și pe baza hărților — ne-a spus tov. prof. univ. Maria Sîrbu — va folosi la întocmirea manualelor de învățămînt mediu și superior, la tratate științifice și va mai folosi și ca bază de plecare pentru cercetări și mai ample. In afară de aceasta, hărțile cu zonificarea agricolă a raioanelor cercetate pe bază de climă, relief și sol, întocmite de Ion Iordan, Ion Băcănaru, Lucian Badea și alții, vor fi prețioase nu numai în scopurile arătate, ci și pentru agro zootehnicieni. Aceste hărți îi vor ajuta să folosească rațional terenul și să găsească cea mai sigură cale pentru obținerea de recolte sporite la hectar.

Monografia va arăta locurile unde se găsesc eroziuni, alunecări de teren, cît și efectele dăunătoare ale acestora pentru agricultură.

Colectivul de cercetători se străduiește ca această lucrare să fie cît mai curînd terminată. Pînă în prezent a fost redactat capitolul cu privire la orografia (regiunile muntoase) și hidrologia țării.

Unul dintre capitolele care va fi gata în curînd va vorbi despre evoluția paleogeografică, tratînd felul în care a luat naștere și a evoluat pămîntul țării noastre din cele mai îndepărtate timpuri și pînă în zilele noastre.

..Intr-unul din birourile Institutului de cercetări geografice al R.P.R lucrează doi tineri. Sînt utemiștii Lucian Badea și Ion Velcea. Primul lucrează la monografia economico-geografică a raioanelor Drăgășani și Horezu din regiunea Pitești. Cel de al doilea la geografia fizică a podișului Getic

Chipurile lor radiază bucurie. Ceea ce în școală și în facultate le părea un vis, a devenit realitate. Și realitatea aceasta e mult mai darnică decît visul...

I. T.

Studenții și educatorii lor

Alexandra Sidorovici
rector al Institutului de petrol și gaze din București

Educația studenților este un proces complex a cărui rezolvare se leagă de întreaga activitate didactică, metodică și științifică ce se desfășoară în institutele de învățămînt superior

In rîndurile de față, ne propunem să ne ocupăm de felul în care Institutul de petrol și gaze din București s-a preocupat de rezolvarea problemelor ridicate de munca educativă cu studenții, să analizăm cîteva din rezultatele obținute și metodele folosite atît de conducerea institutului cît și de întregul personal didactic și de către organizațiile obștești.

EDUCAREA STUDENȚILOR IN CADRUL PROCESULUI DE INVAȚAMINT

In Institutul de petrol și gaze, educarea studenților în cadrul procesului de învățămînt constituie o preocupare esențială.

Este de remarcat faptul că în institut educația studenților este organic legată de întreaga activitate didactică, metodică și științifică. Continua îmbunătățire a conținutului învățămîntului, a diferitelor forme de activitate didactică se reflectă și în conținutul muncii educative.

Lecțiile, seminariile, lucrările de laborator, practica de producție, consultațiile, lucrările de control, cercurile științifice studențești, colocviile și examenele sînt verigi principale, proprii procesului de învățămînt, care au și un anumit rol educativ în funcție de particularitățile fiecăruia. Marea lor forță educativă constă în faptul că au la bază formele colective de muncă.

Organizația de bază P.M.R. îndrumă cadrele didactice pe linia intensificării muncii educative în aceste forme și conduce organizația U.T.M. în lupta pentru întărirea în rîndurile studenților a unei noi atitudini față de învățătură

In institutul nostru se pune un accent deosebit pe ridicarea calității lecțiilor și seminariilor La cele mai multe catedre s-a încetățenit metoda discutării în colectiv a unor lecții, vizitarea reciprocă la cursuri, dezvoltarea unor referate științifice și de metodica predării în cadrul colectivelor de catedră

Progrese s-au realizat și în ceea ce privește formarea gîndirii științifice independente a studenților, în lupta împotriva „tocelii" și a memorizării lipsite de înțelegerea materiei care se predă. Rezultate bune în această privință au obținut mai ales șeful catedrei de mecanică și rezistența materialelor — tov Woinaroski, șeful catedrei de tehnologia țițeiului — tov Sergiu Rașeev, șeful catedrei de procese și aparate — tov Robu și alții.

Așa de pildă, tov prof. Woinaroski, prin felul cum concepe și expune cursul de mecanică teoretică, caută să formeze la studenți deprinderea de a raționa și de a aplica în practică cunoștințele căpătate. Pentru a stimula gîndirea studenților, tov. prof. Woinaroski folosește cele mai variate metode. De exemplu, anul acesta a propus studenților, printre alte probleme de rezolvat acasă, și o problemă mai grea, spunîndu-le că cei ce o vor rezolva nu vor mai fi obligați să răspundă la întrebarea din biletul de examen care se referă la capitolul respectiv După un timp, un student s-a prezentat cu problema rezolvată Tov. prof l-a felicitat și i-a amintit că la examen nu va mai fi ascultat la una din întrebări. Studentul însă a răspuns că nu ține deloc să nu fie întrebat, deoarece rezolvarea problemei a cerut cunoașterea temeinică a întregului capitol.

Numeroase cadre didactice au de asemenea preocupare pentru îmbunătățirea metodelor de muncă cu studenții și nu întîmplător asemenea profesori sînt stimați de către studenți Anul acesta, la încheierea cursurilor anului V, profesorii cei mai apropiați de studenți au primit flori din partea lor, iar la Facultatea de tehnologie absolvenții au organizat o masă festivă la care au fost invitate cadre didactice și administrative dintre cele mai apreciate de studenți

Alături de aceste aspecte pozitive, trebuie menționat faptul că formarea unei gîndiri științifice independente a studenților, este îngreunată uneori de tendința unor profesori de a face apel îndeosebi la capacitatea lor de memorizare Tov. Gujdu, de pildă, profesor la catedra de fizică generală, îndeamnă pe studenți să învețe pe de rost tabele numerice și constante fizice, fără a insista îndeajuns asupra înțelegerii fenomenelor respective.

In munca educativă cu studenții, noi am avut în vedere faptul că într-un institut de învățămînt superior educatorii sînt cei care vin în contact cu studenții Lozinca „toți sînt educatori" lansată în institutul nostru a dat rezultate bune Majoritatea cadrelor didactice au înțeles cît de greșită este ideea că sarcina formării moralei comuniste la studenți aparține exclusiv organizațiilor obștești.

Cu toate acestea, nepăsarea unor cadre didactice față de aspectul educativ moral. al procesului de învățămînt, lipsa de exigență, atitudinea indiferentă față de studenți mai persistă încă la institutul nostru.

De pildă tovarășul lector Cresin (Statistică) a dovedit dezinteres față de aspectul educativ al activității sale în următoarea împrejurare. el a observat că la o probă de control cîțiva studenți au organizat copierea de la un student mai bine pregătit, care a fost de acord cu aceasta; tov. Cresin a notat cu suficient lucrările studenților care au copiat — și cu „foarte bine" pe cea a studentului care a înlesnit copierea Tovarășul Kell (tehnologia materialelor) a rezolvat aproximativ în același mod o situație asemănătoare. Mai mulți studenți din grupele 409 și 410 au prezentat la colocviu pe rînd același caiet de referate Totuși, tov. Kell a declarat promovați pe cei care au răspuns la întrebări, fără a ține seama că au prezentat caiete ce nu le aparțineau.

Nu aceste exemple caracterizează însă munca institutului nostru, ci efortul continuu pentru îmbunătățirea conținutului învățămîntului Aceste eforturi s-au reflectat în rezultatele pe care studenții le-au obținut la învățătură Astfel, în sesiunea din iunie 1955 cu toată creșterea exigenței la toate disciplinele, numărul promovaților integral a crescut cu 3% față de sesiunea din iunie 1954

Imbucurător este faptul că în aceeași perioadă a crescut mult numărul studenților cu calificativul „bine", și „foarte bine" și anume cu peste 5%. In sesiunea de iarnă a anului 1956 numărul studenților promovați integral a crescut cu 10% față de sesiunea de anul trecut.

CULTIVAREA DRAGOSTEI PENTRU MUNCA, PENTRU PROFESIUNEA ALEASA

Una din formele muncii didactice folosite în cadrul institutelor de învățămînt superior și care are un deosebit rol educativ este practica în producție a studenților. Practica desfășurată de studenți îi pune în contact nemijlocit cu producția, le dezvoltă deprinderea de a aplica în practică cunoștințele teoretice, educă pe studenți în spiritul disciplinei în muncă, le dezvoltă spiritul de inițiativă și îi leagă de colectivul de muncitori și tehnicieni. Practica urmărește și cultivarea la studenți a dragostei pentru profesiunea aleasă.

Institutul nostru a obținut unele succese în organizarea, conducerea și controlul practicii. La aceasta a contribuit faptul că conducătorii de practică sînt temeinic instruiți înainte de plecarea lor la locurile de producție, ei pleacă pe teren cu cîteva zile înainte de începerea practicii pentru a lua ultimele măsuri necesare asigurării condițiilor de trai și de muncă și pentru a-i primi pe studenți la sosirea lor. Nici o întîrziere nemotivată a studenților nu este admisă, iar cei care întîrzie nemotivat o zi sînt excluși de la practică în anul respectiv și trebuie s-o facă în anul următor pe cont propriu. De asemenea nu se admit absențe nemotivate în timpul practicii Datorită acestor măsuri, s-au obținut și din punct de vedere educativ rezultate pozitive la practică Astfel, în vara anului 1955, organizația de partid din schela Boldești a evidențiat într-o ședință studenții facultăților de foraj. de utilaj și de geologie pentru comportarea lor demnă și activitatea lor obștească. Rezultate asemănătoare s-au obținut și în schela Băicoi, la uzina „1 Mai" și la Rafinăria nr 2 Ploești.

Directivele celui de al II-lea Congres al P.M.R pun în fața institutelor de învățămînt superior sarcina formării unor specialiști stăpîni pe tehnica modernă înaintată. Aceasta nu se poate realiza decît împletind munca de însușire a cunoștințelor teoretice cu activitatea practică în producție. Or, practica în producție în institutul nostru nu se ridică întotdeauna la nivelul cerințelor De multe ori, îndrumătorii practicii studenților (în prezent asistenții) nu au suficientă autoritate și experiență In același timp. cunoștințele dobîndite de studenți în timpul practicii nu sînt întotdeauna valorificate apoi în mod organizat în procesul de învățămînt. De aceste lucruri trebuie să ținem seama în etapa viitoare de muncă.

Trebuie menționat că dezvoltarea la studenții institutului nostru a dragostei pentru profesiunea aleasă nu se realizează numai în timpul practicii în producție, ci și în toate celelalte verigi ale procesului de învățămînt Iar rezultatele acestei munci se reflectă în dorința manifestată de mulți absolvenți de a lucra efectiv în producție: în schele, rafinării, uzine.

UN COLECTIV UNIT, O OPINIE PUTERNICA

Educația în spirit colectiv constituie de asemenea. o parte a educației morale.

In acest sens, profesorul trebuie să se ocupe de întărirea colectivului de studenți, a grupei, să știe s-o folosească pentru lichidarea cazurilor de delăsare în muncă a unor studenți. In institutul nostru, grupa nu este doar „un număr de studenți care se prezintă împreună la examen", ci este un colectiv unit care ajută pe cel care au greutăți și reacționează împotriva tuturor acelora care se abat de la disciplina studențească.

Este din ce în ce mai mare numărul studenților noștri care se simt răspunzători pentru întreaga grupă, pentru lipsurile grupei și sînt mîndri de succesele ei.

Un mijloc important folosit de organizația de partid și de organizația U.T.M. din institut în munca educativă este gazeta de perete care contribuie la întărirea opiniei publice studențești De exemplu, grupa 109 din anul IV geologie, sezisîndu-se de faptul că studentul Cociaș Mihai a părăsit clasa fără să predea proba de control la cursul de zăcăminte, a convocat o ședință după terminarea orelor de curs, în care a criticat aspru această atitudine. De asemenea s-a ținut o adunare generală U.T.M., în care studentul Cociaș a fost sancționat, iar corespondentul grupei, studentul Onofrei, a relatat cazul la gazeta de perete.

Fără îndoială că am greși dacă am considera că această opinie publică este pe deplin matură și că izbutește să reacționeze întotdeauna prompt. Mai sînt cazuri cînd spiritul de solidaritate în cadrul grupelor este rău înțeles. De exemplu, într-o adunare generală a organizației U.T.M. pe institut, tov. Marinescu Anișoara, fruntașă la învățătură, s-a ridicat împotriva volumului de lucrări pe care-l avea de făcut anul ei, exprimînd astfel punctul de vedere al studenților mai slabi pregătiți și comozi. Uneori această solidaritate rău înțeleasă îmbracă formele unor acțiuni organizate, în care sînt atrase și elemente dintre cele mai bune la învățătură. De exemplu, în anul V economie responsabila profesională a grupei — tovarășa Milodanova Olga — trecea în mod conștiincios absențele. Din această cauză, ea era privită cu răutate de mulți colegi,

Ce se știe la Comitetul raional...

La sediul Comitetului regional U.T.M. Constanța am fost martora unei convorbiri interesante.

Din această convorbire care avusese loc între un membru al biroului regional și un membru al biroului raional U.T.M. Fetești, am aflat că munca organizației de bază din G.A.C. „Dobrogeanu Gherea" merge „strună", că organizația e fruntașă pe raion.

Dorința de a împărtăși și altora experiența acestei organizații m-a făcut să mă îndrept spre gospodărie.

★

Intr-o cameră micuță, capitonată în întregime cu dulapuri destinate celor mai diferite întrebuințări, stăteau de vorbă vreo cinci tineri. M-au întîmpinat plini de curiozitate firească și la început mai timizi, apoi întrerupîndu-se unul pe altul au început să-mi povestească despre munca organizației.

— Era un obicei vechi la noi, ca după terminarea treburilor să ne adunăm la sediu, ori la căminul cultural, să jucăm șah, să ascultăm radio, să facem repetiții de cor, sau pur și simplu să stăm de vorbă — începu un tînăr smead și mărunțel.

— Știți — adăugă altul — nu numai noi, utemiștii din gospodărie ne adunam. In brigada artistică, în echipa de fotbal, erau foarte mulți utemiști din sat. La început veneau la noi doar la serbări și meciuri de fotbal, apoi se interesau de munca noastră în gospodărie și cu încetul prindeau și ei interes pentru viața din colectivă...

M-a surprins însă că toți vorbeau la trecut, ca despre o glorie oarecum apusă și i-am întrebat de ce.

— Să vă spună tovarășul Gheorghe, el e secretarul nostru — îmi spuseră cîțiva și, unul cîte unul, părăsiră încăperea, lăsîndu-ne singuri.

Gheorghe Ion este secretarul acestei organizații de puțin timp. In cîteva cuvinte mi-a spus cum stau lucrurile. Nu-și explică de ce — dar în ultimul timp e greu să-i mai aduni pe toți utemiștii. Nu e vorba de producție, acolo muncesc foarte bine. De asemenea și la unele munci de folos obștesc. De cîte ori este nevoie, conducerea gospodăriei apelează la utemiști ca la un ajutor de nădejde. Și nu se înșeală. Uite de pildă acum. Utemiștii cară gunoiul la grădină, aduc zgură și fac un drum din curtea gospodăriei pînă la șosea pentru ca să nu se împotmolească mașinile în noroi. Dar altfel... și aici făcu un gest semnificativ, altfel...

— Știți de ce au încetat repetițiile brigăzii artistice? Pentru că unul dintre băieți a venit într-o seară cu chef, iar fetele s-au speriat.

— Bine dar voi comitetul ce ați făcut? — am întrebat eu surprinsă.

— Noi... nimic.

— Și la căminul cultural de ce nu mai e activitate? — am continuat eu să mă informez.

Sfatul popular nu ne mai dă mobilier, șahurile au dispărut, n-avem sobă, lumina a fost tăiată...

Și secretarul continuă să se plîngă. Foarte multe instituții erau vinovate — după părerea lui — de inactivitatea și lipsa de inițiativă a organizației de bază. Și sfatul popular, și directorul școlii și alții.

Intre timp în cameră apăru un flăcău înalt, care fără nici un fel de introducere intră în discuția noastră. Era Natu Constantin, adjunctul cu problemele organizatorice. El mai adaugă la cele spuse de secretar că aproape jumătate din membrii organizației nu și-au preschimbat documentele, că nu mai au o evidență clară a membrilor organizației, că achitarea cotizațiilor a devenit o problemă, că cercul de politică curentă și cursul seral funcționează prost. Nici vorbă de răspunderi precise pentru fiecare utemist sau de muncă politică printre tinerii țărani necolectiviști.

Eram dezorientată. Situația de acum nu se mai potrivea de loc cu informațiile pe care le dețineam, informații reale dar valabile pentru 2—3 luni în urmă. Ce se întîmplase? In urmă cu cîteva luni, secretar al acestei organizații era un tînăr — acum militar — plin de inițiativă — cu experiență în munca de organizație, iubit și stimat nu numai de utemiști, dar și de ceilalți tineri și vîrstnici din sat. Organizația de bază avea o bogată activitate culturală, acțiuni interesante, organizate în comun cu organizația din sat.

Tovarășul Gheorghe Ion, actualul secretar, speriat puțin de complexitatea muncii, neajutat de cei mai mulți membri din comitet, de Comitetul raional a capitulat în fața unor greutăți reale — cum ar fi de pildă rezolvarea problemelor privind activitatea căminului cultural — a complicat singur rezolvarea altor probleme ceea ce a dus la situația de acum. De asemenea nu se bucură de suficientă autoritate din partea tineretului pentru că nu este obișnuit să lupte nu numai cu greutățile din munca organizației, dar nici cu cele din propria-i viață. S-a calificat în munca de tractorist, a muncit la o stațiune de mașini și tractoare ceva mai departe de casă. N-a putut să suporte nici dorul de casă, nici răspunderea de tractorist și a fugit.

Tîrziu, după multe discuții, atît cu Ion Gheorghe, Natu Constantin, cît și cu alți utemiști, avînd drept unic martor steagul de organizație fruntașă, care — ca o ironie — stătea pe unul din multiplele dulapuri din sediul organizației, lucrurile s-au limpezit.

In urma acestei discuții n-am vrut să trag nici un fel de concluzii cu privire la activitatea comitetului raional Fetești, deși aflasem că tovarășul Popa, instructorul care răspunde și de această organizație, n-a mai dat de multă vreme pe acolo și se mulțumește să se informeze asupra situației din organizație atunci cînd se întîlnește cu vreun membru al comitetului. M-am interesat însă de organizația din sat. Am aflat că odată cu plecarea unor utemiști în armată, această organizație aproape că s-a desființat. Nu m-am oprit aici. Comuna Țăndărei e mare, are 4 organizații de bază. Două în satul Strachina, cea de la G.A.C. „Dobrogeanu Gherea" și cea din sat, una la G.A.C. „Kirov" și cea din comună. Din păcate trebuie să recunosc că în toate am găsit aproape aceeași situație. Tovarășul Socol Stan, secretarul organizației din G.A.C. „Kirov", are o serie de idei „originale" cu privire la munca politică, bine înrădăcinate și care probabil nu i-au fost combătute la timp... După părerea lui, cel mai important în munca unui secretar este... ținerea evidenței membrilor, responsabilul sportiv trebuie să se ocupe numai de echipament, el personal nu trebuie să citească ziarul, aceasta fiind numai îndatorirea membrilor de rînd ai organizației.

N-am intenția să-i servesc comitetului raional o „morală" cu privire la atribuțiile ce-i revin. Sînt convinsă că membrii comitetului și le cunosc și împreună cu tovarășul Pașalău, primul secretar, vor lua măsurile cuvenite.

MARIETA VIDRAȘCU

Țara se pregătește de alegeri

In întreaga țară s-au afișat copii ale listelor de alegători pentru alegerile de deputați în sfaturile populare. Aceasta dă posibilitate tuturor cetățenilor cu drept de vot să verifice dacă au fost înscriși în listele de alegători. In fotografie: aspecte de la centrul de afișare nr. 2 din raionul I. V. Stalin, București.

Realizări în cinstea alegerilor

In cadrul adunărilor populare, țăranii muncitori din raionul Beiuș, au hotărît să întîmpine sărbătoarea alegerii deputaților în sfaturile populare prin realizarea îndatoririlor față de stat, pe primul trimestru al anului.

Pînă acum în raion, planul de colectare pe trimestrul I a fost realizat în proporție de 106 la sută la carne și de peste 80 la sută la lapte.

Antrenați în întrecerea patriotică care se desfășoară pe grupe de case, peste 40 la sută din locuitorii comunelor Tărcaia, Roșia, Sîmbăta, Hidișel, Uileac de Beiuș și altele și-au predat în întregime cotele de carne pe primul semestru al anului și peste 85 la sută din cota de lapte.

In comuna Tărcaia de pildă primii care au achitat cotele de carne pe semestrul I al anului au fost țăranii muncitori Petru Miclea, Gabor Szabo, Ioan Hamza și Alexandru Curtu.

La „Casa alegătorului" din Dumbrăvița

TIMIȘOARA (din ziarul „Drapelul roșu").

Cu o zi înainte, în comună apăruse o tablă de un roșu aprins pe care scria cu litere mari, albe: „Casa alegătorului-Dumbrăvița".

Printre primii cetățeni care au vizitat „Casa alegătorului" a fost și bătrînul colectivist Tibay Ion. La început privirea i se opri asupra lozincilor și broșurilor scrise în limba romînă și maghiară, după care se adresă utemistului Toldi Ludovic, unul dintre cei 21 de agitatori din comună.

— Nu-i rău... Căldură este, e curat, frumos, dar ia spune-mi, nepoate, ce faci aici?

— Sînt aici la „Casa alegătorului" Vezi, Ianoș-baci, oamenii vin și pun întrebări, se interesează cine sînt candidații, în ce circumscripție vin casele lor, unde votează, unde sînt listele... și eu le răspund.

— Bine nepoate, ia spune-mi și mie cine sînt propuși deputați în circumscripțiile comunale? — întrebă sfios bătrînul.

Agitatorul Ludovic Toldi, deși știa că bătrînul cunoaște aceste lucruri, îi răspunse la întrebări.

Lîngă sobă agitatorul Kareta Anton discuta cu Nemet Andrei, Zaboș Iosif și alți doi cetățeni despre realizările sfatului popular. Vorbeau despre electrificarea comunei, despre cei peste 1300 metri liniari de șanțuri pentru scurgerea apelor care au fost săpați și multe alte realizări ale sfatului popular.

Din cînd în cînd discuțiile le erau întrerupte de cîte un „noroc" sau „bună ziua" ale noilor veniți, care se alăturau grupurilor în care agitatorii vorbeau despre alegerile ce vor avea loc la 11 martie.

Convorbire cu pictorii austrieci

Pictorii austrieci Hans Stockbauer, Robert Libeski și prof. Karl Langer, care au participat la organizarea și deschiderea Expoziției de pictură și artă grafică austriacă inaugurată de curînd la Muzeul de Artă al R.P.R., au răspuns la întrebările puse de un redactor al Agenției Romîne de Presă în legătură cu expoziția de pictură austriacă de la București și despre impresiile pe care le-au cules în cursul vizitei lor în Romînia.

„Sîntem fericiți că am avut prilejul să deschidem expoziția de pictură și artă grafică austriacă de la București și credem că pe această cale se vor întări și dezvolta relațiile artistice și culturale dintre Romînia și Austria", a spus printre altele pictorul Hans Stockbauer.

Pictorul Robert Libeski, membru al Uniunii artiștilor plastici „Secession" a spus printre altele:

„Din ceea ce am văzut în muzeele de artă plastică cît și din convorbirile pe care le-am avut cu artiștii plastici romîni am constatat că arta plastică în Romînia se găsește la un nivel înalt. Menționez în mod special felul în care artiștii plastici din Romînia sînt sprijiniți în dezvoltarea creației lor. Ei sînt feriți de griji materiale astfel că se pot dedica în întregime creației. Artiștilor plastici li se pun la dispoziție ateliere de creație, case de creație care sînt în același timp și case de odihnă, le sînt atribuite premii de stat etc. Sînt convins că această grijă are o influență dintre cele mai favorabile asupra dezvoltării vieții artistice.

In încheierea convorbirii, prof. Karl Langer, membru al Uniunii de Artiști Plastici „Kunstlerhaus" a spus între altele:

„Dorim ca contactul stabilit cu prilejul deschiderii Expoziției de pictură și artă grafică austriacă să se întărească și să se dezvolte. Așteptăm ca și pictorii și graficienii romîni să-și expună lucrările lor în Austria și ne angajăm să le oferim aceeași ospitalitate cordială care ne-a fost acordată în Romînia".

TELEGRAMA

Excelenței Sale Domnului Chivu Stoica Președinte al Consiliului de Miniștri al R. P. R.

Din partea guvernului Indiei și din partea mea, mulțumesc Excelenței voastre și guvernului Romîniei pentru amabila telegramă de felicitare și pentru bunele urări trimise cu ocazia aniversării zilei Republicii noastre.

JAWAHARLAL NEHRU

ACTUALITATEA pe scurt

Premiere muzicale

Pe scenele teatrelor muzicale din Capitală și din țară vor fi prezentate în cursul acestei stagiuni noi premiere.

Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. pregătește opera „Ion Vodă cel Cumplit" de Gheorghe Dumitrescu, laureat al Premiului de Stat, după piesa cu același nume de Laurențiu Fulga, laureat al Premiului de Stat. Libretul și regia sînt semnate de George Teodorescu, iar conducerea muzicală aparține dirijorului Egizio Massini, maestru emerit al artei, laureat al Premiului de Stat. Paralel cu aceasta, corpul de balet al teatrului pune în scenă baletul „Suflete de viteji" de Hilda Jerea, laureată a Premiului de Stat.

Pe scena Operei Romîne de Stat din Cluj va fi prezentată într-o nouă montare opera „Rigoletto" de Verdi, în regia lui Arbore Ionescu.

Luna popularizării agrotehnicii sovietice

Din inițiativa A.R.L.U.S.-ului în luna februarie, la sate se desfășoară Luna popularizării agrotehnicii sovietice. In cadrul acestei acțiuni au loc expuneri făcute de ingineri, tehnicieni, agronomi, din cadrul secțiilor agricole raionale, învățători, întîlniri între fruntașii recoltelor bogate și țăranii muncitori, schimburi de experiență și vizite la gospodăriile agricole colective și gospodăriile de stat fruntașe etc.

In raioanele Bacău, Buhuși, Roman, din regiunea Bacău, s-au ținut pînă acum numeroase expuneri și convorbiri cu țăranii muncitori, în legătură cu metodele agrotehnice înaintate.

Vizita unui ziarist uruguayan

Marți dimineața a sosit la București, la invitația Uniunii Ziariștilor din R.P.R., ziaristul Enrique Introligator din Uruguay.

La sosire oaspetele a fost întîmpinat de membri ai Comitetului de conducere al Uniunii Ziariștilor din R.P.R.

Deslușind tainele agrotehnicii

Invățătura — în ajutorul pregătirilor de primăvară

Țăranii muncitori întovărășiți și cu gospodării individuale din comuna Corlățeni, raionul Dorohoi, au obținut anul trecut recolte sporite față de alți ani. Spre exemplu, utemistul Constantin Cisnoc, membru al întovărășirii agricole, a recoltat 1700 kg. grîu, 1600 kg. floarea-soarelui și 17.000 kg sfeclă de zahăr la hectar. Aceste recolte le-a obținut datorită faptului că la lucrările agricole din anul trecut el a aplicat în bună măsură metode agrotehnice înaintate, însușite la cercul agrozootehnic.

Și în acest an un număr de 24 de țărani muncitori frecventează cursul agrozootehnic din comună. Dintre cei tineri, Ion Pînzaru, Gheorghe D. Prepeliță, Filip Nicolae, Apostol Constantin, Nicolae Cernușcă și alții participă cu regularitate la lecții, numărîndu-se printre cei mai sîrguincioși cursanți.

Aplicînd cele învățate, utemiștii sînt printre primii care și-au pregătit uneltele și sămînța necesară pentru campania agricolă de primăvară. Ei încearcă puterea de germinație a semințelor pentru a asigura încă de pe acum sămînță de bună calitate pentru noua recoltă.

Corespondent
CONSTANTIN URSACHE

Cine nu vrea?

MIHAILEȘTI (de la corespondentul nostru).

Deși au trecut mai bine de două luni de la deschiderea cursurilor de învățămînt agrozootehnic, cercul din comuna Buturugeni, raionul Mihăilești, nu și-a început activitatea nici pînă în momentul de față.

Care sînt cauzele? „Nu vin țăranii muncitori" — spune Ion Ciobanu, responsabilul cercului. Asta ar însemna că el a avut toată „bunăvoința". In ziua cînd trebuia să înceapă cursul s-a prezentat în sală cu lista care cuprindea cîteva nume de oameni. Dintre cei înscriși veniseră doar trei țărani muncitori. Cu aceștia nu s-a încumentat să țină lecția de deschidere.

La început, ce-i drept, a fost cam neliniștit. S-a dus la președintele sfatului popular, tovarășul Ion Constantin, să-i explice situația. Acesta l-a liniștit însă repede, spunîndu-i: „Mai e timp, ce atîta grabă?".

Ion Ciobanu susține una și bună; „nu poate ține cursul din cauză că oamenii nu vor să vină". Dar ce a făcut tovarășul Ciobanu pentru a-i convinge? Nimic. Mulți dintre cei înscriși nici nu știu despre existența cursurilor agrozootehnice! Și bineînțeles că nici Ion Ciobanu nu și-a dat osteneala să le explice.

La starea aceasta de lucruri au contribuit și Ion Constantin, președintele sfatului popular, care-i încîntat pare-se de asemenea „realizări", și secretarul organizației de bază U.T.M. Ilie Stoica, care n-a arătat tinerilor importanța învățămîntului agrozootehnic și nu i-a îndemnat să se înscrie la cerc.

In cazul acesta trebuie să-și spună cuvîntul și secțiile agricolă și culturală ale sfatului popular raional și comitetul raional UTM, pentru a nu-i lipsi pe cei din Buturugeni de învățămintele prețioase în lupta lor pentru a culege recolte mari.

O activitate bogată

In perioada de iarnă, în multe comune și sate din raionul Caransebeș au început să funcționeze 36 cercuri agrotehnice la care s-au înscris 675 țărani muncitori cu gospodării individuale, colectiviști și întovărășiți. Patru dintre aceste cercuri sînt organizate în gospodăriile agricole colective, două la întovărășirile agricole, iar celelalte cercuri sînt organizate pentru țăranii muncitori cu gospodării individuale. Lecțiile sînt predate de ingineri și tehnicieni agronomi precum și de profesori de științele naturii de la școlile elementare din comune.

In multe cercuri agrozootehnice din comunele raionului Caransebeș s-au înregistrat rezultate destul de frumoase. Printre cele mai bune cercuri se numără cel din comuna Căvăran, unde lecțiile sînt predate de tehniciana Ioana Ghiță, cercul din comuna Sacu — unde inginerul agronom Ion Copșa predă lecții în fața unui număr de 15 țărani muncitori — și cel din comuna Bolvașnița. La cercul agrozootehnic din orașul Caransebeș au fost predate pînă acum 7 lecții. La început, în acest cerc s-au înscris numai 18 țărani muncitori; acum, numărul participanților a crescut pînă la 38. La acest cerc au fost predate lecții cu teme interesante. Spre exemplu s-a vorbit despre „Folosirea rezervelor interne din gospodărie pentru ridicarea producției agricole" și despre „Pregătirea terenului în vederea însămînțărilor de primăvară". Printre cei 38 de țărani muncitori care s-au înscris la cercul agrozootehnic se numără și Iosif Bartolf, Petru Urban, Lazăr Răduța și alții.

Mulți dintre țăranii muncitori care participă la cursuri iau cuvîntul și vorbesc despre experiența lor în munca pămîntului. De pildă țăranul muncitor Iosif Bartolf a arătat că, folosind îngrășămintele chimice, a reușit să obțină anul trecut o recoltă de peste 14.200 kg. cartofi de pe o suprafață de 20 de ari.

Problemele ridicate de către țăranii muncitori sînt lămurite întotdeauna bine de tehnicienii agronomi Constantina Busuioc și Victor Vasilescu.

Corespondent
N. PIRVU

Discuții despre roadele pămîntului

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru).— Aproape zilnic întîlnești colectiviști din Topraisar, raionul Negru Vodă, pe tarlaua unde a răsărit grîul. In jurul mașinilor agricole se poartă discuții aprinse despre mecanizarea agriculturii. Uneori îi găsești adunați în jurul microscopului din casa laborator cercetînd „tainele" științei agrotehnice. Colectiviștii participă la cursurile agrozootehnice de trei ani.

Lecțiile practice și cele teoretice lămuresc cursanților cum să muncească mai bine pămîntul, pentru ca rodnicia lui să fie mai mare. Folosind aparatul de proiecție, tînărul inginer agronom Mihai Utureanu a prezentat cursanților diafilmele: „Mecanizarea lucrărilor la semănat", „Păstrarea apei în sol" și altele. In cadrul lecției despre viața plantelor, cursanții au studiat cu mult interes, cu ajutorul microscopului, structura scoarței plantei. Printre cursanții fruntași se află tinerii Gheorghe Pop și Maria Stoica din brigada a II-a și Nazim Alim din brigada I-a. Pentru lecția următoare, despre „Cultura cerealelor de primăvară", s-au pregătit cîteva mașini agricole și sămînță pentru experiențe.

Colectiviștii din Topraisar vor ca, odată cu începerea lucrărilor agricole de primăvară să aplice cele însușite la cursurile agrozootehnice, încredințați fiind că știința agrotehnică le va ajuta să obțină recolte bogate.

---

chiar și de unii care personal nu absentau. In mod organizat, grupa a hotărît s-o aleagă pe tovarășa Milodanova organizator de grupă U.T.M. sau sindicală, pentru ca astfel să fie scoasă din funcția de responsabil profesional al grupei și să fie înlocuită cu un student mai „maleabil".

Un criteriu important de apreciere a nivelului conștiinței socialiste îl constituie atitudinea față de bunul obștesc. Un student care astăzi se poartă fără grijă sau, chiar mai mult, distruge bunurile institutului, în viitor va manifesta neglijență față de mașinile ce i se vor încredința, față de răspunderea pe care o va primi în producție.

Din atitudinea studenților față de bunul obștesc se pot trage unele concluzii îmbucurătoare. Ne gîndim numai la situația din cămine de acum doi sau trei ani și la greutățile ce le întîmpinam atunci în întreținerea curățeniei, în păstrarea inventarului și a ordinei în general. Astăzi lucrurile sînt mult schimbate, cu toate că unele lipsuri mai persistă. De exemplu, acum doi ani căminul din B-dul Muncii ne dădea cele mai multe griji și era în atenția ministerului, a presei, a organelor de partid și de stat pentru că reclamațiile nu încetau. Astăzi, la întrecerea pe raion a căminelor, acest cămin a cîștigat steagul pentru cea mai bună gospodărire și aceasta pentru că studenții au început să colaboreze cu administrația pentru întreținerea căminului.

Mai sînt desigur cazuri cînd unii studenți nu se preocupă de buna păstrare a proprietății obștești. Studenții care arată atitudine lipsită de grijă față de bunul obștesc, în dese ocazii se manifestă la fel și în ceea ce privește învățătura. Asemenea elemente sînt puse însă repede la punct și împiedicate să-și exercite influența.

Pașii serioși care s-au făcut în munca de educație se datoresc faptului că la baza ei a stat o susținută muncă politică îmbinată cu o atitudine fermă față de studenți.

BINE PREGATIȚI PENTRU VIAȚA

Un inginer cu un larg orizont cultural va reuși să se descurce cu pricepere, să rezolve nu numai problemele obișnuite pe care le ridică profesiunea lui, ci și probleme pe care viața, oamenii alături de care lucrează și trăiește, i le vor pune în mod inevitabil în față. Aceasta necesită însă o pregătire multilaterală a studenților. Ținînd seama de aceste cerințe institutul nostru, sub îndrumarea organizației de partid, cu ajutorul organizațiilor de masă dă o atenție mare activității culturale.

In institut se organizează reuniuni, se vizionează filme, se organizează seri literare sau muzicale pe ani sau facultăți cu programe de multe ori foarte reușite. De exemplu, a fost organizată la anul III tehnologie o seară literară-ghicitoare. De asemenea au fost organizate audiții muzicale de către grupa U.T.M. a cadrelor didactice, audiții la care participă și un număr însemnat de studenți. Aceste audiții sînt precedate de expuneri cu privire la viața și opera compozitorului și mai ales cu privire la conținutul lucrării respective. Participarea studenților la aceste manifestări arată dorința acestora de a-și lărgi orizontul cultural.

Viața culturală din institut nu este încă suficient de vie, nu s-a întocmit un plan unic de desfășurare organizată a activității culturale. Unele inițiative nu au fost duse la îndeplinire. Clubul studențesc nu are încă conturat conținutul activității sale, transformîndu-se aproape exclusiv în sală de șah. In ultima vreme au fost prezentate studenților un număr mare de filme documentare în parte neadecvate vîrstei studenților și specificului institutului. Astfel, în primul semestru al anului școlar în curs, din 34 filme rulate în institut, 20 au fost documentare, iar restul istorice. Direcția contabilității din minister a comunicat institutului că nu găsește justificare cheltuielilor făcute cu procurarea filmelor artistice „de dragoste"! Ce te faci însă cînd pe de-o parte studenții cer astfel de filme, iar pe de altă parte aproape totalitatea filmelor din această categorie care rulează azi pe ecranele cinematografelor au o valoare educativă? Este incontestabil și vina conducerii institutului că nu a urmărit mai energic rezolvarea acestei neînțelegeri.

★

Intreaga muncă educativă desfășurată în institut credem că a contribuit la dezvoltarea la studenți a patriotismului socialist. Educarea patriotică dă conținut viitoarei activități a studentului, îl face să vadă într-o lumină deosebită sarcinile sale de viitor. Noi trebuie să stimulăm mîndria sinceră pentru succesele obținute de țara noastră. Generațiile tinere pe care noi le ridicăm nu au avut prilejul să vadă din plin și să cunoască regimul burghezo-moșieresc. Dezvoltarea țării noastre li se pare un lucru firesc și consideră că așa a fost dintotdeauna. De aceea, noi avem datoria de a folosi ca o metodă antiteza dintre regimul de exploatare din trecut și viața pe care o construim azi. Acest lucru a fost însă realizat în institut aproape exclusiv de catedrele de științe sociale. Majoritatea celorlalte catedre nu se preocupă deajuns de acest aspect al educației, lăsîndu-l aproape exclusiv în sarcina organizației de partid și U.T.M. și a catedrei de marxism-leninism sau „rezolvînd-o" în lecția de introducere.

Educarea dragostei față de patrie cere și cunoașterea concretă a țării noastre, a diferitelor aspecte ale construcției socialiste văzute pe teren. Sîntem de părere că o contribuție serioasă în această privință pot aduce excursiile științifice ale studenților. In institutul nostru se organizează de mult astfel de excursii, iar anul trecut le-am dat o importanță mai mare. In cele două semestre anterioare, au participat la excursii științifice 700 studenți.

In ceea ce privește educația în spirit patriotic, stimularea dragostei față de profesie, educarea tăriei de caracter, voinței studentului, avem lipsuri serioase în general în învățămîntul superior. Chiar acum, cu exigența mărită față de studenți în toate institutele, studenților li se dau prea multe lucruri de-a gata, fără ca munca lor să fie întotdeauna la nivelul condițiilor.

Trebuie să recunoaștem că n-am făcut suficient pentru a stimula romantismul revoluționar. Dar această problemă nu se poate rezolva numai pe plan local, într-un singur institut. Părerea noastră este că de exemplu munca de pe șantiere e un mijloc bun de călire a caracterului studentului, de trezire în el a romantismului revoluționar. In anii trecuți s-a văzut influența pozitivă pe care a avut-o de pildă împrejurarea concretă cînd studenții institutului, organizați în brigadă de producție, au săpat o sondă de petrol. Prin greutățile pe care le-au avut de învins, ei s-au călit și s-au legat mai concret de producție. Dar această experiență bună nu am continuat-o.

In rîndurile studenților institutului mai sînt bogate rezerve și minunate calități care vor fi mai bine valorificate pe măsură ce va crește priceperea noastră de a educa.

NOTE DE SPECTATOR

Frumusețea și tinerețea în culori aprinse

Afară viscolește? Nu-i adevărat. Cu mînecile suflecate, sub soarele torid de august, noi ne amestecăm iarăși printre fiii celor cinci continente — tragem în piept mireasma trandafirului bulgăresc, răspundem „Ciao" italienilor, ne poticnim printre cablurile microfoanelor, aclamăm steaua de cinema sudamericană Rosaura Revueltas, îmbrățișăm pe cine apucăm, și, varșovieni autentici, nu ostenim strigînd „Pokoj-Prijazn!".

Firește, amintirea lărgește și dă profunzime ecranului aprins colorat al filmului documentar sovieto-polon „Festivalul Tineretului de la Varșovia". Cîntecelor sale răscolitoare, un diapazon lăuntric le dă și mai multă rezonanță.

Dar milioane de oameni din publicul țării noastre, gazdele Festivalului din 1953, au de înviat ei înșiși asemenea momente.

De aceea, prin ceea ce în marile întîlniri Varșovia și Bucureștiul au avut comun, ca și prin ceea ce au avut deosebit — poemul cinematografic al Festivalului va da tuturor mai mult decît un simplu film.

N-am vrea să destrămăm țesătura creației acestui documentar pentru a evidenția însușirile firului din care e lucrat. Ceea ce e valoros în țesătura aceasta e tocmai faptul că firul abia se ghicește.

Fie-ne îngăduit totuși să privim mai îndeaproape cel puțin cîteva elemente care — socotim noi — dau valoare documentarului despre Festivalul de la Varșovia.

Deși aveau de redat o manifestare uriașă, cu programul ei vast, deși în fața ochilor li se perindau cel puțin 30.000 de eroi din toate țările lumii, totuși creatorii filmului nu s-au supus spontaneității, ci, servind tocmai caracterului spontan al Festivalului, au organizat filmări.

Fiecare metru de peliculă este atît de natural redat încît n-am putea jura că tocmai aceste scene au fost gîndite dinainte, dar nouă ni se pare că cineaștii au pregătit în mod deosebit cel puțin unele dintre secvențele de mai jos.

...Ridicîndu-se din ruine, porumbeii se îndreaptă spre noile case în construcție. Odată cu cărămizile, cîțiva se înalță spre etajele superioare. Pe acoperiș, zidarii împart cu ei gustarea. In spatele unui porumbel care ciugulește, lîngă un măr și o sticlă, se întinde panorama Varșoviei reînviate...

...Cîțiva delegați vizitează un șantier de construcții. Ei roagă să se coboare cîrligul macaralei. O tînără leagă de el baticul său, și-l urmărește ridicîndu-se spre constructori. Niciodată — spune comentariul — macaraua n-a ridicat așa o încărcătură ușoară...

...Intîlnindu-se cu prietenii din alte țări, tinerii sovietici le dăruiesc cîteva boabe. Sînt boabe de sămînță, din prima recoltă de pe pămînturile pînă ieri înțelenite din Altai...

Totodată, pe lîngă filmările organizate, nu te poți opri să nu admiri orientarea spontană a operatorilor, imaginile care nu se pot prevedea, care — fără nici un fel de dubiu — se văd pentru prima oară prin obiectivul aparatului de filmat.

...La cursele de motociclete, sub roți se ridică abundent praful. Unii spectatori se feresc. „Unii au de suferit — arată comentariul". „Alții însă, de cîștigat!" Ce s-a întîmplat? Un tînăr își ocrotește insistent vecina...

...Văzînd pe străzile Varșoviei un dans negru, executat de tineri cu fețele bogat zugrăvite și acoperiți cu pene, o gospodină — desigur, se bate cu mîna peste gură. Așa ceva n-a mai văzut!

...Acest mîndru chilian are la cizme pinteni mari cît farfuriile...

Cu sensibilitate sînt făcute în film trecerile de la un moment la altul, înlănțuirile legînd într-un tot armonios manifestările cele mai diferite.

...Porumbei se înalță spre cerul albastru, de pe marele stadion „al celor zece ani". Ei zboară întîi printre ruine, apoi către noile construcții. Urmărind acești porumbei — spune comentariul — poți afla multe despre Varșovia...

...Sportivii se ridică pe podiumul învingătorilor, privindu-și cupele — și iată că și capul tinerei braziliene, cea mai bună dansatoare a balului, este încununat cu o diademă...

Avînd de filmat programul vast al Festivalului, mari manifestări de masă, creatorii le-au urmărit cu atenție. Nu lipsește turburătoarea manifestație de deschidere, al doilea fluviu din Varșovia alături de Vistula. Sub ochii noștri defilează din nou băieții și fetele Poloniei, de ziua închinată lor. Culegem iarăși roadele „sărbătorii recoltei".

Dar în același timp, Festivalul nu este numai sărbătoarea tuturor, ci și a fiecăruia în parte.

Minunate prim-planuri, adevărată galerie de tablouri a celor mai mari frumuseți și celor mai expresive chipuri tinere ale lumii, îți rămîn pentru multă vreme în amintire: frumoasa acordeonistă, iraniana cu văluri, negrul filmat între ruine...

Scene intime, apropie sufletul. Inginerul polonez invită la el acasă pe străini. Un tînăr se plimbă gînditor printre sălcii, transfigurat de acordurile lui Chopin. Obiectivul trădează perechea din micul restaurant, dar e complice cu perechea — siluetă de pe bancă.

Minunata Varșovie oferă filmului un decor înzestrat. Ruină și viață, melodiile care se sting pe sub bolțile grele, evul mediu reprezentat de piața Staroe Miasto și secolul XX exprimat de moderna alee Marszalkovska, Vistula scăldată de aurul răsăritului de soare, toate apar în film privite prin prizma unor creatori îndrăgostiți de frumos ca și de Polonia renăscută... Dimineață albăstrie. Obiectivul se plimbă pe bulevardele încă lipsite de oameni. Geamurile sclipesc sub primele raze. O autostropitoare spală pe ochi florile din scuaruri cu o ploaie bogată, bogată...

In documentarul despre Festivalul de la Varșovia am admirat o căsătorie fericită între imagine și text, încă rară în creațiile noastre. Comentariul discret — în secvența amintită cîteva rînduri mai sus el lipsește, de pildă, cu totul — știe să complecteze, nu să repete ceea ce văd ochii. La o manifestare din piața de lîngă Palatul Culturii, comentariul atrage astfel atenția asupra faptului că spectatorii urmăresc dansurile din loji. Unde sînt? Iată-le: acoperișul unui autobus, ferestrele noilor locuințe.

Credem că nici unul dintre delegații la Festivalul de la Varșovia nu va putea recunoaște toate locurile, nu va fi izbutit să participe la toate manifestările redate în film. Așa cum bine arăta comentariul, pentru a fi pretutindeni ți-ar fi trebuit 80 de ani.

Amintirea ți-ar fi cerut totuși să revezi mai îndeaproape minunatul Palat al Culturii și Științei, cu măiastrele lui interioare, în timp ce aparatul de filmat se rotește acum aproape numai în jurul său. Concursurile artistice ar fi fost alt subiect de valoare. Credem că spectatorul din lumea întreagă ar fi înțeles mai bine care sînt temeliile clădirilor cu multe etaje pe care le-a văzut ridicate, dacă ar fi vizitat odată cu creatorii filmului marile uzine ale Poloniei— poate Zeran, poate Nowa Huta...

Dar filmul nu durează 80 de ani... Intr-o singură oră, pe un ecran, el concentrează cinci continente și două săptămîni de viață, deapănă cîntecele tuturor popoarelor, unduiește dansurile tuturor neamurilor, te întîlnește cu prietenii tăi de pretutindeni.

Afară viscolește? Nu-i adevărat. Cu mînecile suflecate, sub soarele torid de august, noi ne amestecăm iarăși printre fiii întregului pămînt...

FILIP CERBU

Autocamionul „Star-20"

Industria poloneză de automobile a început să producă în masă un nou tip de autocamion: „Star-20". El are o capacitate de transport de 3,5 tone, fiind înzestrat cu un motor de 6 cilindri care dezvoltă 85 C.P. Mașina poate trage și o remorcă de 4,5 tone. Șasiul mașinii este construit din țevi, ceea ce îl face mai ușor și mai trainic.

Roțile din spate sînt înzestrate cu resorturi suplimentare care acționează numai atunci cînd sarcina pe resorturile obișnuite depășește o anumită limită, fapt care îi mărește rezistența și face cu putință întrebuințarea sa pe drumuri proaste fără ca prin aceasta să se accelereze uzura sa.

DE PESTE HOTARE

Protestul guvernului albanez adresat O. N. U.

TIRANA 7 (Agerpres). — ATA transmite:

Presa albaneză a publicat un comunicat al Agenției Telegrafice Albaneze în care se spune că în ultima vreme deasupra teritoriului Republicii Populare Albania au apărut baloane aeriene de fabricație americană, lansate de pe teritoriul Germaniei occidentale.

In comunicatul Agenției Telegrafice Albaneze se arată de asemenea că din însărcinarea guvernului Republicii Populare Albania, Ministerul Afacerilor Externe a adresat secretarului general al Organizației Națiunilor Unite un protest în care atrage atenția Organizației Națiunilor Unite asupra faptelor menționate și cere ca O.N.U. să întreprindă demersurile necesare pe lîngă guvernul american pentru ca asemenea acțiuni să nu mai aibă loc în viitor.

Comunicatul Ministerului Afacerilor Externe al R. P. Ungare

BUDAPESTA 7 (Agerpres). — M.T.I. transmite: Ministerul Afacerilor Externe al R. P. Ungare a dat publicității următorul comunicat:

La 3 februarie 1956, Departamentul de stat al S.U.A. a remis legației Republicii Populare Ungare din Washington o notă redactată într-un ton insolent. Nota protestează împotriva recentei condamnări a unor cetățeni ungari vinovați de spionaj în favoarea unei puteri străine.

Avînd în vedere tonul calomnios al acestei note, care insultă grav poporul ungar și guvernul său, reprezentînd un amestec grosolan în treburile interne ale Ungariei, Ministerul Afacerilor Externe al R. P. Ungare nu a transmis-o guvernului său, ci a restituit-o legației americane din Budapesta.

Nu cursa înarmărilor — ci tratative

Presa străină despre schimbul de mesaje dintre N. A. Bulganin și D. Eisenhower

LONDRA 7 (Agerpres). — Intr-un articol redacțional, ziarul englez „Daily Mail" își exprimă nemulțumirea față de declarația Ministerului Afacerilor Externe al Franței cu privire la schimbul de mesaje dintre președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, și președintele S.U.A., Dwight D. Eisenhower. Ziarul se plînge că „Franța începe să meargă mai puțin în pas cu partenerii săi principali din alianța occidentală și că poziția Franței în ceea ce privește propunerile cuprinse în mesajele lui N. A. Bulganin se deosebește de pozițiile Angliei și S.U.A.".

★

BEIRUT 7 (Agerpres). — TASS transmite: Toate ziarele din Liban au publicat sub titluri mari o expunere a mesajului adresat săptămîna trecută de N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., președintelui S.U.A., Eisenhower. Ziarele publică aceste expuneri sub titlurile:

„Telegraph" — „Bulganin îi cere pentru a doua oară lui Eisenhower să scutească popoarele de grozăviile unui nou război, prin încheierea unui tratat de prietenie între Uniunea Sovietică și S.U.A., prin interzicerea armei atomice și reducerea armamentelor";

„Al-Amal" — „Bulganin reamintește pentru a doua oară lui Eisenhower că Rusia vrea să trăiască în prietenie cu Occidentul";

„As-Sakafa" — „Rusia propune prietenie S.U.A., Angliei și Franței".

★

GENEVA 7 (Agerpres). — Comentînd schimbul de mesaje între președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, și președintele S.U.A., D. Eisenhower, multe ziare elvețiene se pronunță în favoarea tratativelor între puterile occidentale și U.R.S.S. pe baza propunerilor cuprinse în mesajele șefului guvernului sovietic.

Intr-un articol de fond, ziarul „La Suisse" subliniază că propunerea Uniunii Sovietice de a se încheia tratate de prietenie și colaborare crează o bază pentru tratative. „Nu se poate ca acestei propuneri — scrie ziarul — să i se opună un refuz net". „Celor trei puteri occidentale, se spune în articol, le-a fost făcută o propunere concretă și ele trebuie să continue tratativele".

★

DELHI 7 (Agerpres). — Ziarul „National Herald" comentează într-un articol de fond al doilea mesaj adresat de N. A. Bulganin președintelui Eisenhower. Ziarul scrie că „propunerea mareșalului Bulganin este o chemare la coexistență pașnică și o încercare de a opri cursa spre „pragul războiului".

„Dacă Carta O.N.U. nu interzice alianțe militare între țări, scrie în continuare ziarul, atunci, firește, ea nu interzice tratate de prietenie care corespund spiritului și principiilor Cartei. Dacă Anglia și Statele Unite obiectează împotriva tratatelor bilaterale cu Uniunea Sovietică temîndu-se că acestea vor slăbi alianța țărilor occidentale, împotrivirea lor dovedește că ele acordă o importanță mai mare alianțelor militare decît păcii generale, alianțe militare la care după cum spun ele, vor să-și aducă contribuția; că occidentul și nu Uniunea Sovietică este interesat în menținerea cortinei de fier, deoarece el se teme de întrecerea pașnică dintre cele două sisteme".

Conferința de presă a lui Dulles

NEW YORK 7 (Agerpres). — După cum anunță corespondentul din Washington al agenției United Press, în cadrul unei conferințe de presă care a avut loc la 7 februarie, secretarul de stat, Dulles, a afirmat că „forma spectaculoasă" în care Uniunea Sovietică a propus Statelor Unite un tratat de prietenie și colaborare nu promite posibilități deosebite pentru realizarea unui succes în opera de slăbire a încordării în relațiile dintre Est și Vest. După cum subliniază în continuare corespondentul, Dulles a menționat însă că președintele Eisenhower studiază cu atenție al doilea mesaj al lui N. A. Bulganin „pentru a clarifica care poate fi baza unui schimb pozitiv de păreri".

Dulles s-a referit apoi la nota adresată de guvernul sovietic guvernului S.U.A. la 4 februarie. El a încercat să justifice lansarea de „baloane propagandistice" care ar fi efectuată de organizații particulare.

Tratative anglo-franco-americane

WASHINGTON 7 (Agerpres). Potrivit agenției Reuter, la 8 februarie a.c. vor începe la Washington convorbirile între reprezentații Statelor Unite, Angliei și Franței cu privire la Orientul Apropiat și Mijlociu. După cum se știe, actualele convorbiri anglo-franco-americane de la Washington urmează la scurt timp după ce problema Orientului Apropiat și Mijlociu a constituit unul din principalele puncte de pe ordinea de zi a tratativelor care au avut loc recent între președintele S.U.A., Eisenhower și premierul britanic, Eden.

Potrivit observatorilor politici din Occident, convorbirile anglo-franco-americane în problema Orientului Mijlociu sînt necesare din cauză că în cadrul tratativelor dintre Eden și Eisenhower s-au manifestat serioase divergențe între S.U.A. și Anglia în această problemă.

Atac polițist asupra sediului F.S.M.

VIENA 7 (Agerpres). —TASS transmite: In seara zilei de 6 februarie autoritățile polițienești din Austria au pătruns prin surprindere în clădirea în care își are sediul secretariatul Federației Sindicale Mondiale. Potrivit datelor preliminare, la acest atac au participat peste 60 de polițiști.

Funcționarii Federației Sindicale Mondiale au fost invitați să părăsească sediul în timp de 15 minute. Localul a fost ocupat de polițiști, iar apoi sigilat și pus sub pază. Intrarea funcționarilor F.S.M. în local este interzisă.

După cum a devenit cunoscut, în ajunul atacului secretariatul Federației Sindicale Mondiale s-a adresat cancelarului Raab solicitîndu-l să primească în audiență conducerea secretariatului în legătură cu hotărîrea Ministerului Afacerilor Interne de a interzice activitatea Federației Sindicale Mondiale pe teritoriul Austriei. In legătură cu această cerere nu s-a primit deocamdată nici un răspuns.

Un profesor de la Sorbona despre succesele poporului romîn

PARIS 7 (Agerpres). — Ziarul francez „Allobroges" publică o relatare despre conferința pe care cunoscutul geograf francez, Pierre George, profesor la Sorbona, a ținut-o la Grenoble despre marile transformări înfăptuite în Romînia în anii puterii populare. Ziarul amintește că profesorul Pierre George, care este autorul unei remarcabile lucrări de specialitate despre U.R.S.S., a vizitat Republica Populară Romînă la sfîrșitul anului 1955. Ținînd seama de aceasta, numeroși studenți de la Universitatea din Grenoble l-au rugat pe profesorul George să le împărtășească impresiile sale din țările democrat-populare.

In conferința sa, profesorul francez a făcut un istoric al luptei poporului romîn pentru obținerea independenței economice și politice, subliniind că Romînia a reușit în șapte ani, turul de forță de a-și făuri o economie independentă și modernă.

Vizita lui Guy Mollet în Algeria

PARIS: 7 Corespondentul Agerpres transmite: După cum s-a anunțat, la 6 februarie primul ministru francez Guy Mollet a sosit la Alger pentru a se informa la fața locului asupra problemelor și a discuta cu reprezentanții populației modalitățile de rezolvare a problemei algeriene.

Potrivit relatărilor agențiilor de presă, cu acest prilej cercurile franceze colonialiste și reacționare din Algeria au organizat acțiuni de violență și acte huliganice în semn de protest împotriva politicii de tratative pașnice cu reprezentanții poporului algerian preconizată de Guy Mollet în declarația guvernamentală făcută cu prilejul investiturii noului guvern.

Luînd poziție față de evenimentele din Algeria, partidul comunist francez a adoptat o rezoluție în care subliniază că singura soluție justă a problemei algeriene constă în încetarea imediată a vărsărilor de sînge, în discutarea unei încetări a focului pe baza recunoașterii drepturilor naționale ale poporului algerian.

Rezoluțiile adoptate de Comitetul Executiv al F. M. T. D. la sesiunea de la Helsinki

La sesiunea de la Helsinki a Comitetului Executiv al Federației Mondiale a Tineretului Democrat (F.M.T.D.) au fost adoptate următoarele rezoluții:

1) Recomandările Comitetului Executiv al F.M.T.D. în legătură cu pregătirea celui de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților.

2) Rezoluția cu privire la problema întăririi colaborării între organizațiile de tineret și

3) Rezoluția cu privire la problema muncii în rîndul tinerelor.

In legătură cu cel de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților, Comitetul Executiv recomandă ca festivalul să se organizeze la Moscova, între 28 iulie și 11 august 1957, sub lozinca „Pentru pace și prietenie". S-a hotărît ca la Festival să fie invitați 30.000 de tineri și tinere din toate țările, independent de apartenența politică și convingeri religioase și indiferent de organizațiile de care aparțin.

In vederea examinării și soluționării problemelor celor mai importante privind pregătirea și organizarea Festivalului s-a hotărît să se înființeze un Comitet internațional de pregătire.

Programul Festivalului va cuprinde o seamă de manifestări consacrate păcii și prieteniei — întîlniri între delegații pe regiuni ale globului pămîntesc, întîlniri pe profesii, pe facultăți, concerte, competiții sportive, etc.

Comitetul Executiv recomandă să se organizeze la Moscova cea de a 3-a ediție a jocurilor internaționale sportive ale tineretului. Comitetul Executiv roagă Comitetul Olimpic al U.R.S.S. să ia inițiativa organizării acestor jocuri. Comitetul Executiv cheamă organizațiile membre ale F.M.T.D. să înceapă neîntîrziat pregătirea în vederea celui de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților.

In rezoluția cu privire la problema întăririi colaborării între organizațiile de tineret, Comitetul Executiv constată cu satisfacție că în întreaga lume se intensifică tendința în favoarea înțelegerii și slăbirii încordării și că în ultimul timp s-a dezvoltat colaborarea între un număr tot mai mare de organizații de concepții ideologice și convingeri religioase diferite.

Comitetul Executiv aprobă propunerile secretariatului de a se organiza în vara anului 1956 o vastă campanie sub lozinca „Vacanța prieteniei", care să includă printre altele organizarea unui seminar și de tabere de vară, ajutorul reciproc în organizarea de tabere internaționale de odihnă, inițiativa în ce privește schimburile, inclusiv schimbul de turiști, delegații etc.

In rezoluția cu privire la problema muncii în rîndul tinerelor, Comitetul Executiv al F.M.T.D. constată că opinia publică și organizațiile de tineret din unele țări continuă să nu acorde destulă atenție condițiilor de trai a tinerelor. Pînă în prezent organizațiile internaționale de tineret n-au ajuns la un acord cu privire la acțiunile avînd drept scop îmbunătățirea condițiilor de viață a tinerelor și la acordarea unui ajutor concret în lupta lor.

Comitetul Executiv recomandă organizațiilor de tineret din Europa să depună toate eforturile pentru a asigura succesul Intîlnirii tinerelor din Europa, convocată din inițiativa Federației Mondiale a Tineretului Democrat, între 4 și 8 iulie 1956 la Paris.

Comitetul Executiv constată de asemenea necesitatea de a se obține o participare cît se poate de mare a tinerelor la sărbătorirea Zilei Internaționale a femeii — 8 martie.

IMAGINI DIN CHINA NOUĂ

Tibetul a fost timp de secole ținut în cea mai neagră neștiință, alimentată de tot felul de superstiții. Puterea populară chineză a scos tineretul Tibetului din bezna analfabetismului, zeci de școli de toate gradele și specialitățile și-au deschis porțile fiilor păstorilor din munții Tibetului. Numai Școala elementară din Lhassa are astăzi 1200 de elevi — de patru ori mai mult ca în 1952. De curînd s-au construit încă 6 săli de clasă, iar biblioteca a fost îmbogățită cu 2.000 de volume. Mulți absolvenți ai școlii urmează astăzi cursurile Institutului Central al Naționalităților din Pekin. Elevii pe care-i vedeți în a doua fotografie, privesc cu mult interes experiențele executate de profesoara lor de chimie.

In Republica Populară Chineză ia o mare dezvoltare industria petrolieră. Mereu, pe imensul teritoriu al Chinei sînt descoperite noi zăcăminte de aur negru. Pe măsură ce pe harta Chinei apar schele tot mai multe, se înmulțesc și numărul rafinăriilor înzestrate cu cel mai modern utilaj. In prima fotografie un aspect dintr-un laborator al unei rafinării de petrol. Atenți, acești tineri muncitori urmăresc procesul extragerii gazolinei din asfalt. In rafinăria lor, gazolina se obține astfel pentru întîia oară.

Pedalînd pe Valea Nilului

Consfătuirea organizată la redacția ziarului nostru cu cicliștii romîni participanți la „Turul Egiptului"

Luni după-amiază, „caravana" cicliștilor romîni întorși din Egipt a participat la o consfătuire organizată la redacția ziarului nostru. In cadrul discuțiilor purtate, membrii echipei noastre de ciclism au vorbit cu această ocazie despre popularitatea crescîndă a „Turului ciclist al Egiptului", care în anul acesta — în urma participării sporite a cicliștilor din țările de democrație populară — a făcut un important salt calitativ.

Conducătorul lotului, tov. Sever Dăneț, antrenorul echipei, Marin Niculescu, ca și cicliștii din lot au scos în evidență condițiile în care au concurat reprezentanții noștri, oprindu-se și asupra unor deficiențe care i-au împiedicat pe cicliștii noștri să obțină un rezultat pe măsura posibilităților lor reale.

In ediția anului 1956 a „Turului ciclist al Egiptului" ,desfășurat pe o distanță de 1.800 kilometri, în 14 etape, a fost stabilită cea mai bună medie orară a acestei competiții: 37 km. la oră. Cei 56 de concurenți, reprezentînd 12 națiuni, care au luat startul, în prima etapă, la Luxor, au avut de străbătut un drum extrem de dificil. Vîntul uscat care uneori a bătut destul de puternic, strecura firicele de nisip în ochii oamenilor, în angrenajul roților, nescăpînd nici un prilej pentru a le aminti cicliștilor că se află în țara vestitelor piramide și a marilor deșerturi. Toate acestea, ca și unele deficiențe tehnice personale pe parcurs, au silit 16 cicliști din cei care au luat startul să iasă din cursă. In contrast vădit cu atmosfera optimistă, prietenească, perfect sportivă a întregii competiții, s-au manifestat cicliștii englezi, care netinînd seama că participă la un concurs de amatori, s-au retras din tur, pe motiv că nu li s-au plătit banii de transport, după „regulile" sportului profesionist.

Organizarea Turului ciclist s-a bucurat de însăși sprijinul guvernului egiptean, care a ținut să arate participanților din cele 12 țări dorința de pace și libertate a harnicului popor egiptean. Este interesant de amintit că una din etape (etapa a IX-a), spre deosebire de anul trecut, a traversat regiunea Tahrir, o regiune nouă în care oamenii au obținut o serie de succese în lupta cu natura aspră.

„Pretutindeni am fost primiți ca vechi prieteni — ne-a declarat tînărul ciclist Constantin Dumitrescu, unul dintre protagoniștii edițiilor trecute ale „Turului Egiptului". Egiptenii și-au manifestat bucuria față de bunele relații ce există astăzi între țara lor și țările de democrație populară, mărturisindu-ne că așteaptă cu interes vizita pe care premierul Nasser o va face în Romînia". „Actuala ediție a Turului Egiptului a constituit un nou prilej de strîngere a legăturilor de prietenie între sportivii din diferite țări și s-a desfășurat sub semnul unei sportivități depline" — a încheiat maestrul sportului Constantin Dumitrescu.

Despre comportarea lotului nostru de cicliști au vorbit aproape toți cei prezenți la consfătuire.

Desigur, ne-au interesat motivele pentru care cicliștii romîni s-au clasat pe locul IV, ceea ce nu oglindește fidel valoarea lor. Ciclistul C-tin Șandru ne-a relatat: „In ciuda unor condiții vitrege, care ne-au obligat să ducem lupta adesea în 2—3 oameni, cicliștii noștri au fost în cele mai multe etape printre animatorii principali. Adesea, motociclistul care mergea în fruntea coloanei de cicliști, anunța că: „numărul 38 e în frunte" (acesta era numărul de concurs al lui Moiceanu). Timp de 12 etape, Gabriel Moiceanu s-a aflat mereu în grupul „fugarilor". O luptă extrem de dinamică s-a dat între cicliștii noștri, cei polonezi și germani. Datorită puternicii voințe de luptă a cicliștilor noștri, am reușit la un moment dat să ne clasăm pe locul II pe țări. Dar indisponibilitățile intervenite în lotul nostru ne-au obligat să pierdem în ultimele etape minute prețioase, care au coborît echipa în clasamentul general. Chiar de la începutul cursei, Zanoni, accidentat, a fost retras din competiție, iar C-tin Dumitrescu, suferind de stomac, nu s-a ridicat la valoarea sa. Dacă ținem seamă și de faptul că unul dintre coechipierii noștri, Ion Vasile, debuta într-o cursă internațională, ne putem da seama de ce lotul R.P.R. nu a putut rezista pînă la capăt asalturilor cicliștilor polonezi, bulgari și germani. Cîteva cuvinte despre principalii noștri adversari: Echipa cicliștilor bulgari n-a fost tînără. In lotul R. P. Bulgaria s-au aflat cicliști în vîrstă, cu multe zeci de mii de kilometri „în picioare", cicliști care au avut experiența și pregătirea curselor de amploare. Echipa R.P. Polone a atras atenția în special prin tinerețea cicliștilor săi, care au luptat cu foarte multă dorință de afirmare.

In această ediție a Turului Egiptului, care a constituit pentru noi o nouă etapă în pregătirea pentru marea Cursă a păcii, Varșovia-Berlin-Praga, cicliștii noștri au urmărit în primul rînd omogenizarea echipei. A reieșit însă că, deși se găsesc mai întotdeauna în plutoanele fruntașe, cicliștii noștri pierd la sprint. In legătură cu aceasta, l-am rugat pe antrenorul echipei, Marin Niculescu, să ne explice cauzele acestei situații.

— Intr-adevăr, noi am fi putut cîștiga unele etape, dacă nu ne-ar fi lipsit finalitatea. Dacă în privința rezistenței am stat bine, ne-am mirat și noi cum de se întîmpla că, cu toate că eram în frunte, mereu scăpam sosirea. După părerea mea, și aici Constantin Dumitrescu v-ar putea spune același lucru — a continuat Marin Niculescu — explicația ne-o dă lipsa unui velodrom modern care să-i ajute pe cicliștii noștri să-și desăvîrșească sprintul final. Numai pregătirea pe un asemenea velodrom va reuși să înlăture lipsa finișului „tare" la sfîrșitul etapelor. Ca să ilustrez mai bine această problemă, vreau să vă spun că cicliștii bulgari, cîștigători ai Turului atît pe echipe cît și individual, au reușit această performanță mai ales datorită faptului că sînt buni sprinteri. Ei au la dispoziție în țară numeroase piste de beton și de pămînt. O altă problemă care ne-a dat mult de furcă a fost calitatea nesatisfăcătoare a materialului sportiv — a continuat tov. Marin Niculescu. Cu toate că, atît noi cît și cicliștii bulgari sau polonezi, avem aceeași sursă de procurare a echipamentului sportiv (mai ales biciclete, piese de schimb), cei care se îngrijesc la noi cu asemenea probleme, achiziționează „ce găsesc" și din păcate nu găsesc întotdeauna ce ne trebuie nouă.

Comitetul pentru Cultură Fizică și Sport de pe lîngă Consiliul de Miniștri nu s-a îngrijit ca măcar pentru membrii lotului republican de ciclism să aducă din străinătate un număr corespunzător de biciclete de calitate superioară, biciclete de performanță. Multe din actualele biciclete pe care aleargă cicliștii noștri sînt de o calitate inferioară, ele nu corespund marilor și grelelor competiții internaționale. N.R.).

— Ar mai fi de discutat o problemă — a intervenit tov. Sever Dăneț. Se știe că orice sportiv are nevoie de o perioadă de aclimatizare de cel puțin dublul timpului de deplasare (al drumului). In timp ce cicliștii bulgari, cehoslovaci, germani, polonezi etc., au sosit în Egipt cu aproape o săptămînă înainte de prima etapă, avînd posibilitatea să participe chiar la cîteva antrenamente organizate și să cunoască oarecum traseul, cicliștii romîni au sosit la Luxor tocmai în ajunul plecării în cursă, după o călătorie extrem de obositoare de 7 ore prin deșert. Lotul nostru de cicliști a fost trimis cu întîrziere.

Părerea noastră este că trebuie ținut seamă de aceste lucruri, pentru a asigura în viitor condiții cît mai optime de pregătire și concurs pentru cicliștii noștri.

La sfîrșitul consfătuirii, cicliștii din lotul R.P.R. ne-au rugat să transmitem cititorilor ziarului nostru hotărîrea lor de a continua cu toată seriozitatea pregătirile în vederea marii Curse a păcii: *Varșovia-Berlin-Praga.*

„Șezătoare la Charente"

In luna ianuarie, revista tineretului francez „L'Avant-garde" a publicat un reportaj intitulat: „Șezătoare la Charente". Reportajul ne prezintă o imagine vie a satului Chirac din departamentul Charente. In cadrul reportajului, cîțiva tineri țărani din Chirac vorbesc în mod convingător despre viața lor, despre lupta și speranțele lor.

Reproducem mai jos fragmente din acest reportaj.

„Ne aflăm la Chirac, un sătuleț pur charantez și după nume și după tradițiile sale — își începe reportajul L'Avant-garde. Sculîndu-se încă înainte de revărsatul zorilor, locuitorii sătucului, în marea lor majoritate țărani, lucrează din greu, neobosit, fără vreo clipă de răgaz. Putem afirma cu certitudine, fără a greși, că acești agricultori au un calendar special, care începînd din luna mai și pînă în octombrie, nu cuprinde nici duminici și nici alte zile de odihnă. Treptat, treptat, satul rămîne din ce în ce mai mult lipsit de oameni, dat fiind că tot mai numeroși sînt aceia care se îndreaptă spre oraș.

Cînd la porțile caselor bate toamna, începe vremea serilor lungi, nesfîrșite, a serilor pe care preferi să le petreci împreună cu prietenii. Astă seară, organizația Uniunea Tineretului Republican Francez (U.J.R.F.) din sat, organizează o șezătoare la Raymond.

Cine este Raymond?

RAYMOND RIVET: Are 23 de ani. El este curelarul satului. Totodată Raymond este și secretarul organizației de tineret din Chirac, animatorul neobosit al activității acestuia. El se dedică și, întotdeauna cu succes, unei munci active pentru ca ajutați de Uniunea Tineretului, (autorul se referă la U.J.R.F. — n.r.) băieții și fetele să petreacă împreună cîteva clipe plăcute. In acest scop el a organizat o echipă de teatru care a jucat și la oraș. Tot el a organizat și o excursie cu autobuzul. Astfel vreo 20 de tineri au vizitat tîrgul din Bordeaux. Raymond surîde tot timpul și oricînd este gata să facă o propunere interesantă. Chiar în clipa aceasta, el propune organizarea unei reuniuni în scopul lansării unei petiții împotriva reținerii soldaților care și-au terminat stagiul militar.

Să cunoaștem și pe cîțiva din prietenii săi.

RAYMOND VILDARY. Are 24 de ani. Își lucrează petecul său de pămînt precum și pămîntul altora. Brațele sale puternice și picioarele sale bune îi îngăduie să se „închirieze" pentru 630 de franci pe zi. Da, pentru că aici totul se face după ochi. Tu, tu ești voinic, meriți 630 franci pe zi. Tu, băiete ești cam slăbănog... nu meriți decît 300 de franci.

— Desigur, am rămîne cu toții aici, la țară dacă am avea condiții bune de muncă... N-avem și noi o duminică la fel ca toți oamenii. Te scoli la 4,30, te culci noaptea tîrziu... zi de zi, noapte de noapte...

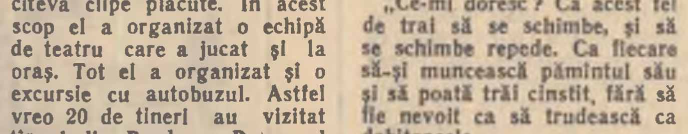
„Ce-mi doresc? Ca acest fel de trai să se schimbe, și să se schimbe repede. Ca fiecare să-și muncească pămîntul său și să poată trăi cinstit, fără să fie nevoit ca să trudească ca dobitoacele.

JEAN SAINT-CLAIR: — Lucrurile merg din ce în ce mai prost. Cu cît ești mai sărac, cu atît devii și mai sărac. Iată, deabia acum se plătesc țăranilor muncile făcute în tot timpul anului. Ei, bine, mai sînt încă și astăzi plăți nefăcute din urmă cu 3 și chiar 4 ani. Ne-ar trebui mașini pentru a ne ușura munca, dar cu ce să le cumpărăm?

JACQUES VERGNAUD: Are 19 ani. Tatăl său lucrează la o carieră de piatră, Jacques a urmat cursurile colegiului tehnic de la Chasseneuil. El este cel mai tînăr din organizația Uniunii Tineretului din sat. Deși muncitor calificat, ajustor și frezor el a rămas la Chirac, pentru că nu a găsit unde să lucreze. De un an de zile i se refuză dreptul la muncă; explicația: nu și-a făcut stagiul militar. Nu se poate spune totuși că nu este un tînăr curajos: de un an de zile el a fost rînd pe rînd în plin sezon muncitor agricol în timpul iernii, lemnar.

Iată frînturi din gîndurile tinerilor țărani din Charente — conchide „L'Avant-garde". In aceste cîteva cuvinte se deslușește viața de mizerie a tineretului de la sate. Regimul capitalist se simte din plin aci. Marii proprietari răpesc pămînturile la un număr tot mai mare de țărani săraci. Astfel numărul gospodăriilor cu mai mult de un hectar a scăzut în Franța de la 3.467.347 în 1892 la 2.363.000 în 1946, adică cu 1.104.347 gospodării.

Pentru imensa majoritate a tinerilor care rămîn la munca cîmpului începe o viață grea de muncitori agricoli, de servitori la fermă: salarii scăzute, condiții mizere de trai, zile lungi de muncă aproape fără nici un fel de distracție".

În 24 de ore

NEW YORK. — La 6 februarie a avut loc sub președinția lui A. A. Sobolev, reprezentantul Uniunii Sovietice, o ședință a Consiliului de Securitate la care a fost examinată cererea Sudanului de a fi admis în O.N.U.

Consiliul de Securitate a adoptat în unanimitate hotărîrea de a recomanda Adunării Generale să admită Sudanul în O.N.U.

PARIS. — Referindu-se la surse oficiale, agenția France Presse anunță că miniștrii Afacerilor Externe ai Franței și Republicii Federale Germane „se vor întîlni la 20 februarie pentru a examina problemele litigioase dintre cele două țări". Potrivit relatărilor agenției, în cursul acestor tratative urmează să fie stabilită „ordinea de lucru a experților pentru fiecare problemă litigioasă, îndeosebi în problema Saarului".

VARȘOVIA. — La 4 februarie, Jerzy Grudzinski, ambasadorul R. P. Polone în India, a înmînat ministrului sănătății al Indiei, Rajkumari Amrit Kaur, utilaj medical oferit în dar de guvernul polonez premierului Nehru.

CASABLANCA. — După cum relatează agenția Reuter, în cursul acestei săptămîni sultanul Marocului va pleca în Franța în fruntea unei delegații marocane care va duce tratative cu guvernul francez în vederea acordării independenței Marocului. Sultanul va rămîne în capitala Franței aproximativ 15 zile.

LONDRA. — 22 de foști membri ai partidului laburist care s-au înscris recent în partidul comunist au publicat în ziarul „Daily Worker" o declarație în care cheamă alți membri ai partidului laburist să le urmeze exemplul.

CAIRO. — După cum transmite postul de radio Cairo, la 7 februarie s-a înapoiat la Amman, Samir el-Rifai, primul ministru al Iordaniei, după o scurtă vizită făcută în Irak.

In declarația pe care a făcut-o înainte de a părăsi Irakul, Rifai a subliniat din nou că Iordania nu se va alătura pactului de la Bagdad și altor grupări militare din Orientul Apropiat.

NEW YORK. — Potrivit statisticilor publicate de serviciile Organizației Națiunilor Unite, în 1954 populația globului se ridica la 2.655.000.000 locuitori. Pe continente ea se repartiza în modul următor: Asia — 1.451.000.000; Europa (fără Uniunea Sovietică) — 407.000.000; Uniunea Sovietică — 214.500.000; Africa — 214.000.000; America de nord — 233.000.000; America de Sud — 121.300.000; Oceania—14.200.000.

SPECTACOLELE DE AZI

Teatre

Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.: Boema ora 19,30; **Teatrul Național „I. L. Caragiale"** sala Comedia ora 19,30, Trei surori; **Teatrul Național „I. L. Caragiale"** sala Studio, ora 19,30, Gaițele; **Teatrul Municipal:** ora 19, Don Carlos; **Teatrul de Stat de Operetă:** ora 19,30, Liliacul; **Teatrul Armatei** ora 19,30 Mașenka; **Teatrul Armatei:** Fîntîna Blanduziei ora 19,30; **Teatrul Tineretului:** Hoții, ora 19; **Teatrul Muncitoresc C.F.R. Giulești:** Jocul dragostei și al întîmplării ora 20; **Teatrul Țăndărică** (sala Orfeu): Străjerul Mării ora 16; **Ansamblul de Estradă al R.P.R.:** Cu dragostea nu-i de glumit ora 19,30; **Circul de Stat:** Spectacol excepțional — Circul Busch din R.D.G. ora 16 și 20,30.

Cinematografe

Patria, V. Alexandri, Elena Pavel, Gh. Doja, Vasile Roaită, Al. Sahia, Donca Simo: Vagabondul (seria I.); **Magheru, Filimon Sîrbu:** Tata, mama, bona și eu (complectare: Recensămîntul 1956); **Republica, București, T. Vladimirescu:** Ali Baba și cei 40 de hoți (complectare: N. Grigorescu); **I. C. Frimu, Miorița:** Rio Escondido; **Infrățirea între popoare, 23 August, Volga:** Poveste neterminată; **Victoria:** Tăunul; **Lumina:** Insula fără nume; **Cultural:** Pe baricadă; **Central, Arta:** Alarmă în munți și complectare, Șurubul lui Marinică; **Maxim Gorki:** Festivalul tineretului de la Varșovia; **Timpuri noi:** Festivalul de la Varșovia, Vînătorii de tigri; **Alex. Popov, Aurel Vlaicu:** Seară de petrecere; **Grivița:** Căderea Emiratului (complectare: Recensămîntul 1956); **8 Martie:** Zvăpăiata; **Unirea:** Bancnota de 1.000.000 lire sterline; **Const. David:** Prințesa Mary; **Carpați:** Vînătoarea de crabi; **Munca:** Giuseppe Verdi; **Ilie Pintilie:** Domnișoara de Scuderi; **Popular:** Lecția vieții; **M. Eminescu:** Soldatul Ivan Brovkin; **1 Mai, Libertății:** Stele pe aripi; **8 Mai:** Incercarea fidelității; **Rahova:** Jan Hus; **Gh. Coșbuc:** N-a dansat decît o vară; **Olga Bancic:** Ei au coborît din munți.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52